

A DOUA CARTE A CRONICILOR

SAU CARTEA A DOUA PARALIPOMENE

1

1. Solomon, fiul lui David, s-a întărit în domnie; Domnul, Dumnezeuul lui, a fost cu el; și l-a înălțat din ce în ce mai mult.
2. Solomon a poruncit întregului Israel, căpeteniilor peste mii și sute, judecătorilor, mai marilor întregului Israel, căpeteniilor caselor părintești;
3. și Solomon s-a dus cu toată adunarea la înălțimea dela Gabaon. Acolo se afla cortul întâlnirii lui Dumnezeu, făcut în pustie de Moise, robul Domnului.
4. Dar chivotul lui Dumnezeu fusese mutat de David din Chiriat-Iearim la locul pe care i-l pregătise, căci îi întinsese un cort la Ierusalim.
5. Tot acolo se afla, înaintea cortului Domnului, altarul de aramă pe care-l făcuse Bețalel, fiul lui Uri, fiul lui Hur.
6. Solomon și adunarea au căutat pe Domnul. Și acolo, pe altarul de aramă care era înaintea cortului întâlnirii, a adus Solomon Domnului o mie de arderi de tot.
7. În timpul nopții, Dumnezeu S-a arătat lui Solomon, și i-a zis: „Cere ce vrei să-ți dau.“
8. Solomon a răspuns lui Dumnezeu: „Tu ai arătat o mare bunăvoință tatălui meu David, și m-ai pus să domnesc în locul lui.“
9. Acum, Doamne Dumnezeule, împlinească-se făgăduința Ta, făcută tatălui meu David, fiindcă m-ai pus să domnesc peste un popor mare la număr ca pulberea pământului!
10. Dă-mi dar înțelepciune și pricepere, ca să știu cum să mă port în fruntea acestui popor! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta atât de mare?“
11. Dumnezeu a zis lui Solomon: „Fiindcă dorința aceasta este în inima ta, fiindcă nu ceri nici bogății, nici averi, nici slavă, nici moartea vrăjmașilor tăi, nici chiar o viață lungă, ci ceri pentru tine înțelepciune și pricepere ca să judeci pe poporul Meu, peste care te-am pus să domnești,
12. Înțelepciunea și priceperea îți sînt date. Îți voi da, pe deasupra, bogății, averi și slavă, cum n-a mai avut niciodată niciun împărat înaintea ta, și cum nici nu va mai avea după tine.“
13. Solomon s-a întors la Ierusalim, după ce a părăsit înălțimea de la Gabaon și cortul întâlnirii. Și a domnit peste Israel.
14. Solomon a strîns cară și călărime; avea o mie patru sute de cară și douăsprezece mii de călăreți, pe cari i-a așezat în cetățile unde ținea carăle și la Ierusalim lîngă împărat.
15. Împăratul a făcut argintul și aurul tot atît de obicinuite la Ierusalim ca pietrele, și cedrii tot atît de obicinuiți ca sicomorii cari cresc în cîmpie.
16. Solomon își aducea caii din Egipt; o ceată de negustori ai împăratului se duceau și-i luau în cete pe un preț hotărît;
17. se duceau și aduceau din Egipt un car cu șase sute de sicli de argint, și un cal cu o sută cincizeci de sicli. Tot așa aduceau și pentru toți împărații Hetiților și pentru împărații Siriei.

2

1. Solomon a poruncit să se zidească o casă Numelui Domnului și o casă împărătească pentru el.
2. Solomon a numărat șapte zeci de mii de oameni, ca să ducă sarcinile, optzeci de mii ca să taie pietre pe munte, și trei mii șase sute ca să-i privegheze.
3. Solomon a trimis să spună lui Hiram, împăratul Tirului: „Fă-mi și mie cum ai făcut tatălui meu David, căruia i-ai trimis cedri, ca să-și zidească o casă de locuit.“
4. Iată, eu înalț o casă Numelui Domnului, Dumnezeului meu, ca să l-o închin Lui, să ard înaintea Lui tămîie mirositoare, să aduc necurmat în ea pînile pentru punerea înainte, și să aduc arderile de tot de dimineață și de seară, în zilele de Sabat, de lună nouă, și de sărbătoare ale Domnului, Dumnezeului nostru, după o lege vecinică pentru Israel.

5. Casa pe care o voi zidi trebuie să fie mare, căci Dumnezeu nostru este mai mare decât toți dumnezeii.
6. Dar cine poate să-I zidească o casă, când cerurile și cerurile cerurilor nu-L pot cuprinde? Și cine sînt eu, ca să-I zidesc o casă, decât doar ca să ard tămîie înaintea Lui?
7. Trimete-mi dar un om iscusit în lucrarea aurului, argintului, aramei și ferului, a materiilor văpsite în purpură, a materiilor de colorarea cîrmîzului și de colorare albastră, și care să cunoască săpătura în lemn, ca să lucreze cu meșterii iscușiți cari sînt la mine în Iuda și la Ierusalim și pe cari i-a ales tatăl meu David.
8. Trimete-mi din Liban și lemn de cedru, de chiparos și de santal; căci știu că slujitorii tăi se pricep să taie lemne din Liban. Iată că slujitorii mei vor fi cu ai tăi.
9. Să mi se pregătească lemn din belșug, căci casa pe care o voi zidi, va fi mare și măreață.
10. Slujitorilor tăi cari vor tăia, cari vor doborî jos lemnele, le voi da douăzeci de mii de cori de grîu treierat, douăzeci de mii de cori de orz, douăzeci de mii de bați de vin și douăzeci de mii de bați de untdelemn.“
11. Hiram, împăratul Tirului, a răspuns astfel, printr-o scrisoare, pe care a trimes-o lui Solomon: „Pentru că Domnul iubește pe poporul Său, de aceea te-a pus împărat peste ei.“
12. Hiram a mai zis: „Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeu lui Israel, care a făcut cerurile și pămîntul, că a dat împăratului David un fiu înțelept, priceput și cuminte, care va zidi o casă Domnului și o casă împărătească pentru el!
13. Îți trimet dar un om meșter și priceput, pe Hiram-Abi,
14. fiul unei femei dintre fetele lui Dan, și al unui tată Tirian. El este meșter pentru lucrările în aur, în argint, în aramă și în fer, în piatră și în lemn, în materii văpsite, în purpură și în albastru, în materii de vison și cîrmîz, și pentru orice fel de săpături și lucruri meșteșugite, cari i se dau de făcut. El va lucra cu oamenii tăi iscușiți și cu oamenii iscușiți ai domnului meu David, tatăl tău.
15. Acum, domnul meu să trimeată slujitorilor tăi grîul, orzul, untdelemnul și vinul de care a vorbit.
16. Și noi vom tăia lemne din Liban atît cît vei avea nevoie; și le vom trimete pe mare în plute pînă la Iafu, și de acolo tu le vei sui la Ierusalim.“
17. Solomon a numărat pe toți străinii cari erau în țara lui Israel, și a căror numărătoare fusese făcută de tatăl său David. S-au găsit o sută cincizeci și trei de mii șase sute.
18. Și a luat din ei șaptezeci de mii, ca să poarte sarcinile, optzeci de mii să taie pietre în munte, și trei mii șase sute, ca să privegheze și să îndemne pe popor la lucru.

3

1. Solomon a început zidirea Casei Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria, care fusese arătat tatălui său David, în locul pregătit de David în aria lui Ornan, Iebusitul.
2. A început să zidească în a doua zi a lunii a doua, în al patrulea an al domniei lui.
3. Iată pe ce temelii a zidit Solomon Casa lui Dumnezeu. Lungimea, în coți de măsura cea veche a coților, era de șasezeci de coți, iar lățimea de douăzeci de coți.
4. Pridvorul dinainte avea douăzeci de coți lungime, cît era de lată casa, și o sută douăzeci de coți înălțime; Solomon l-a acoperit pe dinlăuntru cu aur curat.
5. A îmbrăcat cu lemn de chiparos casa cea mare, a acoperit-o cu aur curat, și a săpat pe ea finici și împletituri de lănțișoare.
6. A acoperit casa cu pietre scumpe ca podoabă; și aurul era aur din Parvaim.
7. A acoperit cu aur casa, bîrnele, pragurile, pereții și ușile, și a pus să sape heruvimi pe pereți.
8. A făcut casa Locului prea sfînt. Ea era lungă de douăzeci de coți, cît lărgimea casei, și largă de douăzeci de coți. A acoperit-o cu aur curat, care prețuia șase sute de talanți.
9. Greutatea aurului pentru cuie se ridica la cincizeci de sicli. A îmbrăcat cu aur și odăile de sus.
10. A făcut în casa Locului prea sfînt doi heruvimi săpați, și i-a acoperit cu aur.
11. Aripile heruvimilor aveau o lungime de douăzeci de coți. Aripa celui dintîi, lungă de cinci coți, atinge zidul casei; și cealaltă aripă, lungă tot de cinci coți, atinge aripa celui de al doilea heruvim.
12. Aripa celui de al doilea heruvim, lungă de cinci coți, atinge zidul casei; și cealaltă aripă, lungă

tot de cinci coți, se unea cu aripa celui dintîi heruvim.

13. Aripile acestor heruvimi, întinse, aveau douăzeci de coți. Ei stăteau în picioare, cu fața întoarsă spre casă.

14. A făcut perdeaua albastră, purpurie și cărmizie, și de în suptire, și a lucrat heruvimi pe ea.

15. A făcut înaintea casei doi stîlpi de treizeci și cinci de coți înălțime, cu un cap de cinci coți în vîrfurile lor.

16. A făcut niște rețele ca acelea cari erau în Locul Preasfînt, și le-a pus pe vîrfurile stîlpilor. Apoi a făcut o sută de rodii pe cari le-a pus pe rețele.

17. A așezat stîlpii în partea dinaintea a Templului, unul la dreapta și altul la stînga; a numit pe cel de la dreapta Iachin, și pe cel dela stînga Boaz.

4

1. A făcut un altar de aramă, lung de douăzeci de coți, lat de douăzeci de coți, și înalt de zece coți.

2. A făcut marea turnată. Ea avea zece coți dela o margine la alta, era rotundă de tot, înaltă de cinci coți, și un fir de treizeci de coți ar fi înconjurat-o.

3. Supt marginea ei, de jur împrejur, erau niște chipuri de boi, cîte zece de fiecare cot, de jur împrejurul mării; boii așezați pe două rînduri, erau turnați dintr-o singură bucată cu ea.

4. Era așezată pe doisprezece boi, dintre cari trei întorși spre miazănoapte, trei întorși spre apus, trei întorși spre miazăzi, și trei întorși spre răsărit; marea era așezată pe ei, și toată partea dindărăt a trupurilor lor era înlăuntru.

5. Grosimea ei era de un lat de mînă, și marginea, ca marginea unui pahar, era făcută în felul unei flori de crin. Puteau să încapă în ea trei mii de bați.

6. A făcut zece lighene, și a pus cinci la dreapta și cinci la stînga, ca să slujească la curățiri: în ele se spălau feluritele părți ale arderilor de tot. Marea era pentru spălarea preoților.

7. A mai făcut zece sfeșnice de aur, după porunca privitoare la ele, și le-a așezat în Templu, cinci la dreapta și cinci la stînga.

8. A mai făcut zece mese, și le-a așezat în Templu, cinci la dreapta și cinci la stînga.

A mai făcut o sută de potire de aur.

9. A mai făcut curtea preoților, și curtea cea mare, cu porțile ei, ale căror aripi le-a acoperit cu aramă

10. A așezat marea în partea dreaptă, la miazăzi-răsărit.

11. Hiram a făcut cenușarele, lopețile și potirele.

Astfel a isprăvit Hiram lucrarea pe care i-a dat-o împăratul Solomon s-o facă pentru Casa lui Dumnezeu:

12. doi stîlpi, cu cele două capete și coperișurile lor cu cununi de pe vîrfurile stîlpilor; cele două rețele pentru acoperirea celor două coperișuri ale capetelor de pe vîrfurile stîlpilor;

13. cele patru sute de rodii pentru cele două rețele, cîte două șiruri de rodii pentru fiecare rețea, pentru acoperirea celor două coperișuri cu cununi ale capetelor de pe vîrfurile stîlpilor;

14. cele zece temelii, și cele zece lighene de pe temelii;

15. marea, și cei doisprezece boi de sub ea;

16. cenușarele, lopețile și furculițele. Toate aceste unelte, pe cari le-a dat împăratul Solomon lui Hiram-Abi să le facă pentru Casa Domnului, erau de aramă lustruită.

17. Împăratul a pus să le toarne în cîmpia Iordanului, într-un pămînt cleios, între Sucot și Ţereda.

18. Solomon a făcut toate aceste unelte în număr atît de mare, încît nu s-a putut cerceta greutatea aramei.

19. Solomon a mai făcut toate celelalte unelte pentru Casa lui Dumnezeu: altarul de aur, mesele pe cari se puneau pînile pentru punerea înaintea Domnului;

20. sfeșnicile și candelarele lor de aur curat, cari trebuiau aprinse, după poruncă înaintea Locului Preasfînt,

21. florile, candelarele, și mucările de aur, de aur foarte curat:

22. cuțitele, potirele, ceștile și căștile de aur curat; și aripile de aur pentru ușa dinăuntru a casei, de la intrarea Locului Preasfînt, și pentru ușa casei dela intrarea Templului.

5

1. Astfel a fost isprăvită toată lucrarea pe care a făcut-o Solomon pentru Casa Domnului. Apoi a adus argintul, aurul și toate uneltele pe cari le închinase Domnului tatăl său David, și le-a pus în vistieriile Casei lui Dumnezeu.
2. Atunci Solomon a strâns la Ierusalim pe bătrânii lui Israel și pe toate căpeteniile semințiilor, pe capii familiilor copiilor lui Israel, ca să mute din cetatea lui David, adică din Sion, chivotul legământului Domnului.
3. Toți bărbații lui Israel s-au adunat la împărat, pentru sărbătoarea din luna a șaptea.
4. Când au ajuns toți bătrânii lui Israel, Leviții au ridicat chivotul.
5. Au adus chivotul, cortul întâlnirii, și toate uneltele sfinte cari erau în cort: preoții și Leviții le-au dus.
6. Împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel, chemată la el, a stătut înaintea chivotului. Au jertfit oi și boi, cari nu se pot nici socoti, nici număra, din pricina mulțimii lor.
7. Preoții au dus chivotul legământului Domnului la locul lui, în sfântul locaș al casei, în Locul prea sfânt, supt aripile heruvimilor.
8. Heruvimii aveau aripile întinse peste locul chivotului, și acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra.
9. Drugilor li se dăduse o astfel de lungime încât capetele lor se vedeau la o depărtare de chivot dinaintea sfântului locaș, dar nu se vedeau de afară. Chivotul a fost acolo până în ziua de azi.
10. În chivot nu erau decât cele două table, pe cari le pusese acolo Moise, în Horeb, când a făcut Domnul legământ cu copiii lui Israel, la ieșirea lor din Egipt.
11. În clipa când au ieșit preoții din Locul sfânt, - căci toți preoții de față se sfințiseră fără să mai țină șirul cetelor,
12. și toți Leviții cari erau cântăreți: Asaf, Heman, Iedutun, fiii și frații lor, îmbrăcați în in suptire, stăteau la răsăritul altarului cu chimvale, alăute și arfe, și aveau cu ei o sută douăzeci de preoți cari sunau din trâmbițe; -
13. și când cei ce sunau din trâmbițe și ceice cântau, unindu-se într-un glas ca să mărească și să laude pe Domnul, au sunat din trâmbițe, chimvale și celelalte instrumente, și au mărit pe Domnul prin aceste cuvinte: „Căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veci!“ în clipa aceea, casa, și anume Casa Domnului, s-a umplut cu un nor.
14. Preoții n-au putut să mai stea acolo ca să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu.

6

1. Atunci Solomon a zis: „Domnul a zis că vrea să locuiască în întunerec!
2. Și eu am zidit o casă care-Ți va fi locuința, un loc unde vei locui în veci!“
3. Împăratul și-a întors fața, și a binecuvîntat toată adunarea lui Israel. Și toată adunarea lui Israel stătea în picioare.
4. Și el a zis: „Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care a vorbit cu gura Sa tatălui meu David, și a împlinit prin puterea Sa ce spusese, când a zis:
5. „Din ziua când am scos pe poporul Meu din țara Egiptului, n'am ales nicio cetate dintre toate semințiile lui Israel, ca să se zidească acolo o casă în care să locuiască Numele Meu, și n-am ales pe niciun om, care să fie căpetenia poporului Meu Israel.
6. Ci Ierusalimul l-am ales, pentruca în el să locuiască Numele Meu, și pe David l-am ales, ca să domnească peste poporul Meu Israel!“
7. Tatăl meu David avea de gând să zidească o casă Numelui Domnului, Dumnezeului lui Israel.
8. Și Domnul a zis tatălui meu David: „Fiindcă ai avut de gând să zidești o casă Numelui Meu, bine ai făcut că ai avut gândul acesta.
9. Numai că nu tu vei zidi casa; ci fiul tău, ieșit din tine, va zidi Numelui Meu o casă.“
10. Domnul a împlinit cuvîntul pe care-l spusese. Eu m-am ridicat în locul tatălui meu David, și am șezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul, și am zidit o casă Numelui Domnului,

Dumnezeului lui Israel.

11. Am așezat în ea chivotul, în care este legământul Domnului, legământul pe care l-a făcut El cu copiii lui Israel.“

12. Solomon s-a așezat înaintea altarului Domnului, în fața întregii adunări a lui Israel, și a întins mâinile.

13. Căci Solomon făcuse o treaptă de aramă, și o pusese în mijlocul curții. Ea era lungă de cinci coți, lată de cinci coți, și înaltă de trei coți; a șezut pe ea, s-a așezat în genunchi în fața întregii adunări a lui Israel, și a întins mâinile spre cer.

14. Și a zis:

„Doamne, Dumnezeul lui Israel! Nu este Dumnezeu ca Tine, în ceruri și pe pământ: Tu ții legământul și îndurarea Ta față de robii Tăi, cari umblă înaintea Ta cu toată inima lor!

15. Astfel, Ți-ai ținut cuvântul dat robului Tău David, tatăl meu; și ce ai spus cu gura Ta, împlinești astăzi prin puterea Ta.

16. Acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, ține făgăduința pe care ai făcut-o tatălui meu David, când ai zis: „Niciodată nu vei fi lipsit înaintea Mea de un urmaș care să șadă pe scaunul de domnie al lui Israel, numai fiii tăi să ia seama la calea lor și să meargă în legea Mea, cum ai mers tu înaintea Mea.“

17. Împlinească-se dar, Doamne, Dumnezeul lui Israel, făgăduința pe care ai făcut-o robului Tău David!

18. Dar ce! Să locuiască Dumnezeu cu adevărat împreună cu omul pe pământ? Iată că cerurile, și cerurile cerurilor nu Te pot cuprinde: cu cât mai puțin această casă, pe care am zidit-o eu!

19. Totuș, Doamne, Dumnezeul meu, ia aminte la rugăciunea robului Tău și la cererea lui! Ascultă strigătul și rugăciunea pe care Ți-o face robul Tău.

20. Ochii Tăi să fie zi și noapte deschiși peste casa aceasta, peste locul despre care ai zis că acolo va fi Numele Tău! Ascultă rugăciunea pe care o face robul Tău în locul acesta!

21. Ascultă cererile robului Tău și ale poporului Tău Israel, când se vor ruga în locul acesta! Ascultă din locul locuinței Tale, din ceruri, ascultă și iartă!

22. Dacă va păcătui cineva împotriva aproapelui său, și se va pune peste el un jurământ ca să-l facă să jure, și dacă va veni să jure înaintea altarului Tău, în casa aceasta, -

23. ascultă-l din ceruri, lucrează, și judecă pe robii Tăi: osîndește pe cel vinovat, și fă ca purtarea lui să cadă asupra capului lui; fă dreptate celui nevinovat, și răsplătește-i, după nevinovăția lui!

24. Când poporul tău Israel va fi bătut de vrăjmaș, pentrucă a păcătuțit împotriva Ta: dacă se vor întoarce la Tine și vor da slavă Numelui Tău, dacă Ți vor face rugăciuni și cereri în casa aceasta, -

25. ascultă-i din ceruri, iartă păcatul poporului Tău Israel, și adu-i înapoi în țara pe care ai dat-o lor și părinților lor.

26. Când cerul va fi închis, și nu va fi ploaie, din pricina păcatelor lor împotriva Ta: dacă se vor ruga în acest loc, și vor da slavă Numelui Tău, și dacă se vor întoarce dela păcatele lor (pentrucă-i vei fi pedepsit),

27. ascultă-i din ceruri, iartă păcatul robilor Tăi și al poporului Tău Israel, învață-i calea cea bună în care trebuie să meargă, și trimete ploaie pe pământul pe care l-ai dat de moștenire poporului Tău!

28. Când vor fi în țară foametea, ciurma, rugina în grâu, și mălura, lăcustele de un soi sau altul, când vrăjmașul va impresura pe poporul Tău, în țara lui, în cetățile lui, când vor fi urgii sau boli de vreun fel:

29. dacă un om, dacă tot poporul Tău Israel va face rugăciuni și cereri, și fiecare își va cunoaște rana și durerea și va întinde mâinile spre casa aceasta, -

30. ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și iartă-l; răsplătește fiecăruia după căile lui, Tu care cunoști inima fiecăruia, - căci numai Tu cunoști inima copiilor oamenilor, -

31. ca să se teamă de Tine, și să umble în căile Tale tot timpul cât vor trăi în țara, pe care ai dat-o părinților noștri!

32. Când străinul, care nu este din poporul tău Israel, va veni dintr-o țară depărtată, din pricina Numelui Tău celui mare, din pricina mînii Tale celei tari și din pricina brațului Tău întins, când va veni să se roage în casa aceasta, -

33. ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și dă străinului aceuia tot ce-Ți va cere, pentruca toate popoarele pământului să cunoască Numele Tău, să se teamă de Tine, ca poporul Tău Israel, și să știe că Numele Tău este chemat peste casa aceasta, pe care am zidit-o!
34. Când va ieși poporul Tău la luptă împotriva vrăjmașilor lui, urmînd calea pe care îi vei porunci s-o urmeze: dacă Îți vor face rugăciuni, cu privirile îndreptate spre cetatea aceasta pe care ai ales-o și spre casa pe care am zidit-o în Numele Tău, -
35. ascultă din ceruri rugăciunile și cererile lor, și fă-le dreptate!
36. Când vor păcătuî împotriva Ta, - căci nu este om care să nu păcătuiască, - și cînd vei fi mîniat împotriva lor și-i vei da în mîna vrăjmașului, care-i va duce robi într' o țară depărtată sau apropiată:
37. dacă își vor veni în fire în țara unde vor fi robi, dacă se vor întoarce la Tine, și Îți vor face cereri în țara robiei lor, și vor zice: Am păcătuit, am săvîrșit fărădelegi, am făcut rău!“
38. dacă se vor întoarce la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor, în țara robiei lor, unde au fost duși robi, dacă-Ți vor face rugăciuni, cu privirile întoarse spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor, spre cetatea pe care ai ales-o și spre casa pe care am zidit-o Numelui Tău, -
39. ascultă din ceruri, din locul locuinței Tale, rugăciunile și cererile lor, și fă-le dreptate: iartă poporului Tău păcatele făcute împotriva Ta!
40. Acum, Dumnezeule, ochii Tăi să fie deschiși, și urechile să-Ți fie cu luare aminte la rugăciunea făcută în locul acesta!
41. Acum, Doamne, Dumnezeule, scoală-Te, vino la locul Tău de odihnă, Tu și chivotul măreției Tale. Preoții Tăi, Doamne Dumnezeule, să fie îmbrăcați cu mîntuirea, și prea iubiții Tăi să se bucure de fericire!
42. Doamne Dumnezeule, nu îndepărta pe unsul Tău, adu-Ți aminte de bunătățile făgăduite robului Tău David!“

7

1. Când și-a isprăvit Solomon rugăciunea, s-a pogorît foc din cer și a mistuit arderea de tot și jertfele, și slava Domnului a umplut casa.
2. Preoții nu puteau să intre în Casa Domnului, căci slava Domnului umplea Casa Domnului.
3. Toți copiii lui Israel au văzut pogorîndu-se focul și slava Domnului peste casă; ei și-au plecat fața la pământ pe pardoseală, s-au închinat, și au laudat pe Domnul, zicînd: „Căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veac!“
4. Împăratul și tot poporul au adus jertfe înaintea Domnului.
5. Împăratul Solomon a junghiat douăzeci și două de mii de boi și o sutădouăzeci de mii de oi. Astfel au făcut împăratul și tot poporul sfințirea Casei lui Dumnezeu.
6. Preoții stăteau la locul lor, și tot astfel și Leviții, cu instrumentele făcute în cinstea Domnului de împăratul David, pentru cîntarea laudelor Domnului, cînd i-a însărcinat David să mărească pe Domnul, zicînd: „Căci îndurarea lui ține în veac!“ Preoții sunau din trîmbițe în fața lor. Și tot Israelul era de față.
7. Solomon a sfințit și mijlocul curții, care este înaintea Casei Domnului; căci acolo a adus arderile de tot și grăsimile jertfelor de mulțămire, pentrucă altarul de aramă, pe care-l făcuse Solomon, nu putea cuprinde arderile de tot, darurile de mîncare și grăsimile.
8. Solomon a prăznuit sărbătoarea în vremea aceea șapte zile, și tot Israelul a prăznuit împreună cu el; venise o mare mulțime de oameni, dela intrarea Hamatului pînă la pîrîul Egiptului.
9. În ziua a opta, au avut o adunare de sărbătoare; căci sfințirea altarului au făcut-o șapte zile, și sărbătoarea tot șapte zile.
10. În a douăzeci și treia zi a lunii a șaptea, Solomon a trimes înapoi în corturi pe popor, care era vesel și mulțămît de binele pe care-l făcuse Domnul lui David, lui Solomon și poporului Său Israel.
11. Când a isprăvit Solomon Casa Domnului și casa împăratului, și a izbutit în tot ce-și pusese de gînd să facă în Casa Domnului și în casa împăratului,
12. Domnul S-a arătat lui Solomon noaptea, și i-a zis: „Îți ascult rugăciunea, și aleg locul acesta drept casa unde va trebui să Mi se aducă jertfe.

13. Când voi închide cerul, și nu va fi ploaie, când voi porunci lăcustelor să mănânce țara, când voi trimite ciurma în poporul Meu:
14. dacă poporul Meu peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga, și va căuta Fața Mea, și se va abate dela căile lui rele, - îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul, și-i voi tămădui țara.
15. Ochii Mei vor fi deschiși de acum, și urechile Mele vor fi cu luare aminte la rugăciunea făcută în locul acesta.
16. Acum, aleg și sfințesc casa aceasta, pentruca Numele Meu să locuiască în ea pe vecie, și voi avea totdeauna ochii și inima Mea acolo.
17. Și tu, dacă vei umbla înaintea Mea cum a umblat tatăl tău David, făcând tot ce ți-am poruncit, și dacă vei păzi legile și poruncile Mele,
18. voi întări scaunul de domnie al împărăției tale, cum am făgăduit tatălui tău David, când am zis: „Niciodată nu vei fi lipsit de un urmaș, care să domnească peste Israel.“
19. Dar dacă vă veți abate, dacă veți părăsi legile și poruncile Mele, pe cari vi le-am dat, și dacă vă veți duce să slujiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor,
20. vă voi smulge din țara Mea, pe care v-am dat-o, voi lepăda dela Mine casa aceasta, pe care am închinat-o Numelui Meu, și o voi face de pomină și de batjocură printre toate popoarele.
21. Și cât de înaltă este casa aceasta, oricine va trece pe lângă ea, va rămînea încremenit, și va zice: „Pentruce a făcut Domnul așa țării și casei acesteia?“
22. Și se va răspunde: „Pentruca au părăsit pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, care i-a scos din țara Egiptului, pentruca s-au alipit de alți dumnezei, s-au închinat înaintea lor și le-au slujit; iată de ce a trimis peste ei toate aceste rele.“

8

1. După douăzeci de ani, în timpul cărora Solomon a zidit Casa Domnului și casa lui însuș,
2. a întărit cetățile, pe cari i le-a dat Hiram și a așezat în ele pe copiii lui Israel.
3. Solomon a mers împotriva Hamatului, la Toba, și a pus stăpînire pe ea.
4. A întărit Tadmorul în pustie, și toate cetățile cari slujeau ca cetăți pentru merinde în Hamat.
5. A întărit apoi Bet-Horonul de sus și Bet-Horonul de jos, ca cetăți întărite cu ziduri, porți și zăvoare;
6. Baalatul, și toate cetățile cari slujeau ca cetăți pentru merinde și cari țineau de el, toate cetățile pentru cară, cetățile pentru călărime, și tot ce a găsit cu cale Solomon să zidească la Ierusalim, la Liban, și în toată țara al cărei stăpîn era.
7. Pe tot poporul care mai rămăsese din Hetiți, din Amoriți, din Fereziți, din Heviți și din Iebusiți, care nu făcea parte din Israel,
8. pe urmașii lor cari rămăseseră după ei în țară și pe cari nu-i nimiciseră copiii lui Israel, Solomon i-a ridicat ca oameni de corvoadă, ceeace au fost pînă în ziua de azi.
9. Solomon n'a întrebuințat ca robi pentru lucrările lui, pe niciunul din copiii lui Israel: căci ei erau oameni de război, căpeteniile lui, slujbașii lui, mai marii carălor și călărimii lui.
10. Căpeteniile puse de împăratul Solomon în fruntea poporului, și însărcinați să privegheze peste el, erau în număr de două sute cincizeci.
11. Solomon a suit pe fata lui Faraon din cetatea lui David în casa pe care i-o zidise; căci a zis: „Nevastă-mea să nu locuiască în casa lui David, împăratul lui Israel, pentruca locurile în cari a intrat chivotul Domnului sînt sfinte.“
12. Atunci Solomon a adus arderi de tot Domnului pe altarul Domnului, pe care-l zidise înaintea pridvorului.
13. Aducea ce era poruncit de Moise pentru fiecare zi, pentru zilele de Sabat, pentru zilele de lună nouă, și pentru sărbători, de trei ori pe an, la sărbătoarea azimilor, la sărbătoarea săptămînilor, și la sărbătoarea corturilor.
14. A pus în slujbele lor, așa cum le rînduise tatăl său David, cetele preoților, după slujba lor, pe Leviți după însărcinarea lor, care era să mărească pe Domnul și să facă zi de zi de slujbă în fața

preoților, și pe ușieri, împărțiți la fiecare ușă, după cetele lor: căci așa poruncise David, omul lui Dumnezeu.

15. Nu s-au abătut dela porunca împăratului cu privire la preoți și Leviți, nici cu privire la vreun alt lucru, nici în privința vistieriilor.

16. Așa s-a înfăptuit toată lucrarea lui Solomon, din ziua când s-a pus temelia Casei Domnului și pînă în ziua când a fost isprăvită. Casa Domnului a fost deci isprăvită.

17. Solomon a plecat atunci la Ețion-Gheber și la Elot, pe țărmul mării, în țara Edomului.

18. Și Hiram i-a trimes, prin slujitorii săi, corăbii și slujitori cari cunoșteau marea. Ei s-au dus cu slujitorii lui Solomon la Ofir, și au luat de acolo patru sute cincizeci de talanți de aur, pe cari i-au adus împăratului Solomon.

9

1. Împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, și a venit la Ierusalim ca să-l încerce prin întrebări grele. Ea avea un alai foarte mare, și cămile încărcate cu mirodenii, aur mult de tot și pietre scumpe. S'a dus la Solomon, și i-a spus tot ce avea pe inimă.

2. Solomon i-a răspuns la toate întrebările, și n'a fost nimic pe care să nu fi știut Solomon să i-l lămurească.

3. Împărăteasa din Seba a văzut înțelepciunea lui Solomon, și casa pe care o zidise,

4. și bucatele dela masa lui, și locuința slujitorilor lui, și slujbele și hainele celor ce-i slujeau, și paharnicii lui și hainele lor, și treptele pe cari se suia la Casa Domnului. Uimită,

5. ea a zis împăratului: „Era adevărat deci ce am auzit eu în țara mea despre faptele și înțelepciunea ta!

6. Nu credeam tot ce se zicea, pînă n-am venit și am văzut cu ochii mei. Și iată că nu mi s-a istorisit nici jumătate din mărirea și înțelepciunea ta. Tu întreci faima pe care am auzit-o despre tine.

7. Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, cari sînt pururea înaintea ta, și cari aud înțelepciunea ta!

8. Binecuvîntat să fie Domnul, Dumnezeul tău, care S-a îndurat de tine, și te-a pus pe scaunul Lui de domnie ca împărat pentru Domnul, Dumnezeul tău! Pentrucă Dumnezeul tău iubește pe Israel și vrea să-l facă să rămînă în picioare pe vecie, pentru aceea te-a pus împărat peste el, ca să faci judecată și dreptate.“

9. Ea a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur, foarte multe mirodenii, și pietre scumpe. N'au mai fost mirodenii ca cele date împăratului Solomon de împărăteasa din Seba.

10. Slujitorii lui Hiram și slujitorii lui Solomon, cari au adus aur din Ofir, au adus și lemn mirositor și pietre scumpe.

11. Împăratul a făcut cu lemnul mirositor scări pentru Casa Domnului și pentru casa împăratului, și arfe și alăute pentru cîntăreți. Nu se mai văzuse așa ceva în țara lui Iuda.

12. Împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit ea, ce a cerut, mai mult decît adusesse ea împăratului. Apoi s-a întors și s-a dus în țara ei, ea și slujitorii ei.

13. Greutatea aurului care venea pe fiecare an lui Solomon era de șase sute șasezeci și șase de talanți de aur,

14. afară de ce lua dela negustorii cei mari și dela cei mici, dela toți împărații Arabiei și dela dregătorii țării, cari aduceau aur și argint lui Solomon.

15. Împăratul Solomon a făcut două sute de scuturi mari de aur bătut, și pentru fiecare din ele a întrebuițat șase sute de sicli de aur bătut,

16. și alte trei sute de scuturi de aur bătut, și pentru fiecare din ele a întrebuițat trei sute de sicli de aur; și împăratul le-a pus în casa pădurii Libanului.

17. Împăratul a făcut un mare scaun de domnie de fildeș, și l-a acoperit cu aur curat.

18. Scaunul acesta de domnie avea șase trepte, și un așternut pentru picioare, de aur, care se ținea de scaunul de domnie; de fiecare parte a scaunului erau răzimători, lîngă răzimători erau doi lei,

19. și pe cele șase trepte, de o parte și de alta, erau doisprezece lei. Așa ceva nu s-a făcut pentru nici o împărăție.

20. Toate paharele împăratului Solomon erau de aur, și toate vasele din casa pădurii Libanului erau de aur curat. Nu era nimic de argint: argintului nu i se dădea niciun preț, pe vremea lui Solomon.
21. Căci împăratul avea corăbii din Tarsis cari călătoreau cu slujitorii lui Hiram; și la fiecare trei ani veneau corăbiile din Tarsis, aducînd aur și argint, fildeș, maimuțe și păuni.
22. Împăratul Solomon a întrecut pe toți împărații pămîntului prin bogățiile și înțelepciunea lui.
23. Toți împărații pămîntului căutau să vadă pe Solomon, ca să audă înțelepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui.
24. Și fiecare din ei își aducea darul lui, lucruri de argint și lucruri de aur, haine, arme, mirodenii, cai și catîri; așa era în fiecare an.
25. Solomon avea patru mii de iesle pentru caii dela carăle lui, și douăsprezece mii de călăreți pe cari i-a așezat în cetățile unde își ținea carăle și la Ierusalim lîngă împărat.
26. El stăpînea peste toți împărații, dela Rîu pînă la țara Filistenilor și pînă la hotarul Egiptului.
27. Împăratul a făcut argintul tot așa de obicinuit la Ierusalim ca pietrele, și cedrii tot atît de mulți ca smochinii sălbatici, cari cresc pe cîmpie.
28. Din Egipt și din toate țările se aduceau cai pentru Solomon.
29. Celelalte fapte ale lui Solomon, cele dintîi și cele depe urmă, nu sînt scrise oare în Cartea proorocului Natan, în proorocia lui Ahia din Silo, și în descoperirile proorocului Ieedo despre Ieroboam, fiul lui Nebat?
30. Solomon a domnit patruzeci de ani la Ierusalim peste tot Israelul.
31. Apoi Solomon a adormit cu părinții lui, și l-au îngropat în cetatea tatălui său David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Roboam.

10

1. Roboam s-a dus la Sihem, căci tot Israelul venise la Sihem să-l facă împărat.
2. Cînd a auzit lucrul acesta, Ieroboam, fiul lui Nebat, era în Egipt, unde fugise de împăratul Solomon; și s-a întors din Egipt.
3. Au trimes să-l cheme. Atunci Ieroboam și tot Israelul au venit la Roboam și i-au vorbit așa:
4. „Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul: acum ușurează această aspră robie și jugul greu pe care l-a pus peste noi tatăl tău. Și îți vom sluji.“
5. El le-a zis: „Întoarceți-vă la mine după trei zile.“ Și poporul a plecat.
6. Împăratul Roboam a întrebat pe bătrînii cari fuseseră cu tatăl său Solomon, în timpul vieții lui, și a zis: „Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia?“
7. Și iată ce i-au zis ei: „Dacă vei fi bun cu poporul acesta, dacă-i vei primi bine, și dacă le vei vorbi cu bunăvoință, îți vor sluji pe vecie.“
8. Dar Roboam a lăsat sfatul pe care i-l dădeau bătrînii, și a întrebat pe tinerii cari crescuseră cu el și cari-l înconjurau.
9. El le-a zis: „Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia care-mi vorbește astfel: „Ușurează jugul pe care l-a pus tatăl tău peste noi?“
10. Și iată ce i-au zis tinerii cari crescuseră cu el: „Așa să vorbești poporului acestuia care ți-a vorbit așa: „Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul, iar tu ușurează-ni-l!“ să le vorbești așa: „Degetul meu cel mic este mai gros decît coapsele tatălui meu.“
11. Acum, tatăl meu a pus peste voi un jug greu, dar eu îl voi face și mai greu: tatăl meu v'a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioane.“
12. Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după cum le spusese împăratul: „Întoarceți-vă la mine peste trei zile.“
13. Împăratul le-a răspuns aspru. Împăratul Roboam a lăsat sfatul bătrînilor,
14. și le-a vorbit așa, după sfatul tinerilor: „Tatăl meu v-a îngreuiat jugul, dar eu îl voi îngreui și mai mult; tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioane.“
15. Astfel împăratul n'a ascultat pe popor; căci așa rînduise Dumnezeu, în vederea împlinirii cuvîntului, pe care-l spusese Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui Nebat.
16. Cînd a văzut tot Israelul că împăratul nu-l ascultă, poporul a răspuns împăratului: „Ce parte

avem noi cu David? Noi n-avem nicio moștenire cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum, vezi-ți de casă, Davide!“ Și tot Israelul s-a dus în corturile lui.

17. Copiii lui Israel, cari locuiau în cetățile lui Iuda, au fost singurii peste cari a domnit Roboam.

18. Atunci împăratul Roboam a trimis pe Hadoram, care era mai mare peste dări. Hadoram a fost împroșcat cu pietre de copiii lui Israel, și a murit. Și împăratul Roboam s-a grăbit și s-a suit într-un car, ca să fugă la Ierusalim.

19. Astfel s-a deslipit Israel de casa lui David pînă în ziua de azi.

11

1. Roboam, venind la Ierusalim, a strîns casa lui Iuda și a lui Beniamin, o sută optzeci de mii de oameni de frunte, buni pentru război, ca să lupte împotriva lui Israel și să-l aducă iarăș supt stăpînirea lui Roboam.

2. Dar cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui Șemaia, omul lui Dumnezeu:

3. „Vorbește lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregului Israel din Iuda și din Beniamin. Și spune-le:

4. „Așa vorbește Domnul: „Să nu vă suiți și să nu faceți război împotriva fraților voștri! Fiecare din voi să se întoarcă acasă, căci dela Mine s-a întîmplat lucrul acesta. „Ei au ascultat de cuvintele Domnului, s-au întors acasă, și nu s-au mai dus împotriva lui Ieroboam.

5. Roboam a locuit la Ierusalim, și a zidit cetăți întărite în Iuda.

6. A zidit Betleemul, Etamul, Tecoa,

7. Bet-Țur, Soco, Adulam,

8. Gat, Mareșa, Zif,

9. Adoraim, Lachis, Azeca,

10. Țorea, Aialon și Hebronul, cari erau în Iuda și în Beniamin, și a făcut din ele niște cetăți întărite.

11. Le-a întărit, a pus în ele căpitani și magazii de bucate, de untdelemn și vin.

12. A pus în fiecare din aceste cetăți scuturi și sulite, și le-a făcut foarte tari. Iuda și Beniamin erau ai lui.

13. Preoții și Leviții, cari se aflau în tot Israelul, și-au părăsit locuințele și s-au dus la el;

14. căci Leviții și-au părăsit ținuturile și moșiile și au venit în Iuda și la Ierusalim, pentrucă Ieroboam și fiii săi i-au împedecat să-și împlinescă slujbele ca preoți ai Domnului.

15. Ieroboam a pus preoți pentru înălțimile, pentru țapii și pentru vițeii pe cari îi făcuse.

16. Aceia din toate semințiile lui Israel, cari aveau pe inimă să caute pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, au urmat pe Leviți la Ierusalim, ca să jertfească Domnului, Dumnezeului părinților lor.

17. Ei au dat astfel tărie împărăției lui Iuda, și au întărit pe Roboam, fiul lui Solomon, timp de trei ani; căci trei ani au umblat în calea lui David și a lui Solomon.

18. Roboam a luat de nevastă pe Mahalat, fata lui Ierimot, fiul lui David și al Abihailei, fata lui Eliab, fiul lui Isai.

19. Ea i-a născut fii pe: Ieuș, Șemaria și Zaham.

20. După ea, a luat pe Maaca, fata lui Absalom. Ea i-a născut pe Abia, pe Atai, pe Ziza și pe Șelomit.

21. Roboam iubea pe Maaca, fata lui Absalom, mai mult de cît pe toate nevestele și țiitoarele lui; căci a avut optsprezece neveste și șasezeci de țiitoare, și a născut douăzeci și opt de fii și șasezeci de fete.

22. Roboam a dat cel dintîi loc lui Abia, fiul Maachei, și l-a pus căpetenie peste frații lui, căci voia să-l facă împărat.

23. El a lucrat cu minte, împrăștiind pe toți fiii săi în toate ținuturile lui Iuda și lui Beniamin, în toate cetățile întărite; le-a dat de mîncare din belșug, și le-a căutat o mulțime de neveste.

1. Când s-a întărit Roboam în domnie și a căpătat putere, a părăsit legea Domnului, și tot Israelul a părăsit-o împreună cu el.
2. În al cincilea an al domniei lui Roboam, Șișac, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva Ierusalimului, pentru că păcătuiseră împotriva Domnului.
3. Avea o mie două sute de cară și șasezeci de mii de călăreți; și împreună cu el a venit din Egipt un popor fără număr, dintre Libieni, Suchieni și Etiopieni.
4. A luat cetățile întărite ale lui Iuda, și a ajuns pînă la Ierusalim.
5. Atunci proorocul Șemaia s-a dus la Roboam și la căpeteniile lui Iuda, cari se adunaseră în Ierusalim, la apropierea lui Șișac, și le-a zis: „Așa vorbește Domnul: „Voi M-ați părăsit; vă părăsesc și Eu, și vă dau în mîinile lui Șișac.“
6. Căpeteniile lui Israel și împăratul s-au smerit, și au zis: „Domnul este drept!“
7. Și dacă a văzut Domnul că s-au smerit, cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui Șemaia: „S-au smerit, nu-i voi nimici, nu voi zăbovi să le vin în ajutor, și mînia Mea nu va veni asupra Ierusalimului prin Șișac;
8. dar îi vor fi supuși, și vor ști ce înseamnă să-Mi slujească Mie sau să slujească împărățiilor altor țări.“
9. Șișac, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva Ierusalimului. A luat vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului, a luat tot. A luat scuturile de aur pe cari le făcuse Solomon.
10. Împăratul Roboam a făcut în locul lor niște scuturi de aramă, și le-a dat în grija căpeteniilor alergătorilor, cari păzeau intrarea casei împăratului.
11. Oridecîteori se ducea împăratul la Casa Domnului, alergătorii veneau și le purtau înaintea lui; apoi le aduceau iarăș în odaia alergătorilor.
12. Pentru că Roboam se smerise, Domnul Și-a abătut mînia dela el, și nu l-a nimicit de tot. Și tot mai era ceva bun în Iuda.
13. Împăratul Roboam s-a întărit în Ierusalim și a domnit. Avea patruzeci și unu de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese Domnul din toate semințiile lui Israel, ca să-Și pună Numele în ea. Mamă-sa se numea Naama, Amonita.
14. El a făcut lucruri rele, pentru că nu și-a pus inima să caute pe Domnul.
15. Faptele lui Roboam, cele dintîi și cele depe urmă, nu sînt scrise oare în cartea proorocului Șemaia, și a proorocului Ido, în cărțile spițelor de neam?
Totdeauna a fost război între Roboam și Ieroboam.
16. Roboam a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Abia.

1. În al optsprezecelea an al domniei lui Ieroboam, peste Iuda a început să domnească Abia.
2. El a domnit trei ani la Ierusalim. Mamă-sa se numea Micaia, fata lui Uriel, din Ghibea. Între Abia și Ieroboam a fost război.
3. Abia a început lupta cu o oaste de războinici viteji, patrusute de mii de oameni aleși; și Ieroboam s-a înșiruit de bătaie împotriva lui cu opt sute de mii de oameni aleși, războinici viteji.
4. Depe vîrfurile muntelui Temaraim, care face parte din muntele lui Efraim, Abia s-a sculat și a zis: „Ascultă-mă, Ieroboame, și tot Israelul!“
5. Nu trebuie oare să știți că Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat pe vecie domnia peste Israel lui David și fiilor lui printr-un legămînt care nu se poate călca?
6. Dar Ieroboam, fiul lui Nebat, slujitorul lui Solomon, fiul lui David, s-a sculat și s-a răzvrătit împotriva stăpînului său.
7. Niște oameni de nimic, oameni răi, s-au strîns la el și s-au împotrivit lui Roboam, fiul lui Solomon. Roboam era tînăr și fricos, și nu putea să li se împotrivescă.
8. Și acum, voi credeți că puteți ieși biruitori asupra împărăției Domnului, care este în mîinile fiilor

lui David; și voi sînteți o mare mulțime și aveți cu voi vițeei de aur pe cari vi i-a făcut Ieroboam ca dumnezei.

9. N-ați îndepărtat voi pe preoții Domnului, pe fiii lui Aaron și pe Leviți, și nu v-ați făcut voi preoți, ca și popoarele celorlalte țări? Oricine venea cu un vițel și șapte berbeci, ca să fie sfințit, se făcea preot al celui ce nu este Dumnezeu.

10. Dar cît despre noi, Domnul este Dumnezeul nostru, și noi nu L-am părăsit, preoții din slujba Domnului sînt fii ai lui Aaron, și Leviții stau și își împlinesc slujbele.

11. Noi aducem în fiecare dimineață și în fiecare seară arderi de tot Domnului, ardem tămîie mirositoare, punem pînile pentru punerea înaintea Domnului pe masa cea curată, și aprindem în fiecare seară sfeșnicul de aur cu candelile lui; căci păzim poruncile Domnului, Dumnezeului nostru. Dar voi L-ați părăsit.

12. Iată că Dumnezeu și preoții Lui sînt cu noi, în fruntea noastră, și avem și trîmbițele răsunătoare ca să sunăm din ele împotriva voastră. Copii ai lui Israel! nu faceți război împotriva Domnului, Dumnezeului părinților voștri, căci nu veți avea nicio izbîndă!“

13. Ieroboam i-a luat pe din apoi, cu ajutorul unor oameni puși la pîndă, așa că oștile lui erau în fața lui Iuda, iar cei ce stăteau la pîndă erau înapoia lor.

14. Cei din Iuda, întorcîndu-se, au avut de luptat înainte și înapoi. Au strigat către Domnul, și preoții au sunat din trîmbițe.

15. Oamenii lui Iuda au scos un strigăt de război și, la strigătul de război al oamenilor lui Iuda, Domnul a lovit pe Ieroboam și pe tot Israelul dinaintea lui Abia și a lui Iuda.

16. Copiii lui Israel au fugit dinaintea lui Iuda, și Dumnezeu i-a dat în mîinile lui.

17. Abia și poporul lui le-au pricinuit o mare înfrîngere, și cinci sute de mii de oameni aleși au căzut morți printre cei din Israel.

18. Copiii lui Israel au fost smeriți în vremea aceea, și copiii lui Iuda au cîștigat biruința, pentru că se sprijiniseră pe Domnul, Dumnezeul părinților lor.

19. Abia a urmărit pe Ieroboam și i-a luat cetăți: Betelul cu satele lui, Ieșana cu satele ei, și Efronul cu satele lui.

20. Ieroboam n-a mai avut putere pe vremea lui Abia, și Domnul l-a lovit, și a murit.

21. Dar Abia a ajuns puternic; a avut patrusprezece neveste, și a născut douăzeci și doi de fii și șasesprezece fete.

22. Celelalte fapte ale lui Abia, ce a făcut și ce a spus el, sînt scrise în cartea proorocului Ido.

14

1. Abia a adormit cu părinții lui, și a fost îngropat în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Asa. Pe vremea lui, țara a avut odihnă zece ani.

2. Asa a făcut ce este bine și plăcut înaintea Domnului, Dumnezeului său.

3. A îndepărtat altarele dumnezeilor străini și înălțimile, a sfărîmat stîlpii idolești și a tăiat Astarteele.

4. A poruncit lui Iuda să caute pe Domnul, Dumnezeul părinților săi, și să împlinească legea și poruncile.

5. A îndepărtat din toate cetățile lui Iuda înălțimile și stîlpii închinați soarelui. Și împărăția a avut pace supț el.

6. A zidit cetăți întărite în Iuda; căci țara a fost liniștită, și împotriva lui n-a fost război în anii aceia, pentru că Domnul i-a dat odihnă.

7. El a zis lui Iuda: „Să zidim aceste cetăți, și să le înconjurăm cu ziduri, cu turnuri, cu porți și cu zăvoare; țara este încă a noastră, căci am căutat pe Domnul, Dumnezeul nostru. L-am căutat, și El ne-a dat odihnă de toate părțile.“ Au zidit dar, și au izbutit.

8. Asa avea o oștire de trei sute de mii de oameni din Iuda, cari purtau scut și suliță, și două sute optzeci de mii din Beniamin, cari purtau scut și trăgeau cu arcul, toți oameni viteji.

9. Zerah, Etiopianul, a ieșit împotriva lor cu o oștire de un milion de oameni și trei sute de cară, și a înaintat pînă la Mareșa.

10. Asa a mers înaintea lui, și s-au înșiruit de bătaie în valea Țefata, lângă Mareșa.
11. Asa a chemat pe Domnul, Dumnezeul lui, și a zis: „Doamne, numai Tu poți veni în ajutor celui slab ca și celui tare: vino în ajutorul nostru, Doamne Dumnezeul nostru! Căci pe Tine ne sprijinim, și în Numele Tău am venit împotriva acestei mulțimi. Doamne, Tu ești Dumnezeul nostru: să nu iasă biruitor omul împotriva Ta!“
12. Domnul a lovit pe Etiopieni dinaintea lui Asa și dinaintea lui Iuda, și Etiopienii au luat-o la fugă.
13. Asa și poporul care era cu el i-a urmărit pînă la Gherar, și Etiopienii au căzut fără să-și poată scăpa viața, căci au fost nimiciți de Domnul și de oștirea Lui. Asa și poporul lui au făcut o pradă mare;
14. au bătut toate cetățile din împrejurimile Gherarului, căci groaza Domnului căzuse peste ele, și au jăfuit toate cetățile, a căror pradă era mare.
15. Au lovit și corturile turmelor, și au luat cu ei o mare mulțime de oi și de cămile. Apoi s-au întors la Ierusalim.

15

1. Duhul lui Dumnezeu a venit peste Azaria, fiul lui Oded,
2. și Azaria s-a dus înaintea lui Asa, și i-a zis: „Ascultați-mă, Asa, și tot Iuda și Benjamin! Domnul este cu voi cînd sînteți cu El; dacă-L căutați, Îl veți găsi; iar dacă-L părăsiți, și El vă va părăsi.“
3. Multă vreme Israel a fost fără Dumnezeu cel adevărat, fără preot care să învețe pe oameni, și fără lege.
4. Dar în mijlocul strîmtorării lor s-au întors la Domnul, Dumnezeul lui Israel, L-au căutat, și L-au găsit.
5. În vremile acelea, nu era liniște pentru cei ce se duceau și veneau, căci erau mari turburări printre toți locuitorii țării;
6. un popor se bătea împotriva altui popor, o cetate împotriva altei cetăți, pentru că Dumnezeu le turbura cu tot felul de strîmtorări:
7. voi dar, întăriți-vă, și nu lăsați să vă slăbească mîinile, căci faptele voastre vor avea o răsplată.“
8. După ce a auzit aceste cuvinte și proorocia lui Oded, proorocul, Asa s'a întărit și a îndepărtat urîciunile din toată țara lui Iuda și Benjamin și din cetățile pe cari le luase în muntele lui Efraim, și a înnoit altarul Domnului care era înaintea pridvorului Domnului.“
9. A strîns pe tot Iuda și Benjamin, și pe cei din Efraim, din Manase și din Simeon, cari lociau printre ei, căci un mare număr dintre oamenii lui Israel au trecut la el cînd au văzut că Domnul, Dumnezeul lui, era cu el.
10. S-au adunat la Ierusalim în luna a treia a anului al cincisprezecelea al domniei lui Asa. În ziua aceasta,
11. au jertfit Domnului, din prada pe care o aduseseră: șapte sute de boi și șapte mii de oi.
12. Au făcut legămînt să caute pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, din toată inima și din tot sufletul lor;
13. și oricine nu căuta pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, trebuia omorît, fie mic fie mare, fie bărbat fie femeie.
14. Au jurat credință Domnului, cu glas tare, cu strigăte de bucurie, și cu sunet de trâmbițe și de buciume;
15. tot Iuda s-a bucurat de jurămîntul acesta, căci juraseră din toată inima lor, căutaseră pe Domnul de bună voia lor, și-L găsiseră. Și Domnul le-a dat odihnă de jur împrejur.
16. Împăratul Asa n-a lăsat nici chiar pe mamă-sa Maaca să mai fie împărăteasă, pentru că făcuse un idol Astartei. Asa i-a dăruit idolul, pe care l-a făcut praf, și l-a ars lângă pîrîul Chedron.
17. Dar înălțimile tot n-au fost îndepărtate din Israel, măcar că inima lui Asa a fost în totul a Domnului în tot timpul vieții lui.
18. A pus în Casa lui Dumnezeu lucrurile închinete Domnului de tatăl său și de el însuși: argint, aur și vase.

19. N-a fost niciun război pînă la al treizeci și cincilea an al domniei lui Asa.

16

1. În al treizeci și șaselea an al domniei lui Asa, Baeșa, împăratul lui Israel, s-a suit împotriva lui Iuda; și a întărit Rama, ca să nu lase pe ai lui Asa, împăratul lui Iuda, să iasă și să intre.
2. Asa a scos argint și aur din vistieriile Casei Domnului și ale casei împăratului, și a trimis soli la Ben-Hadad, împăratul Siriei, care locuia la Damasc. Și a pus să-i spună:
3. „Să fie un legămînt între mine și tine, cum a fost unul între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimet argint și aur. Du-te, și rupe legămîntul tău cu Baeșa, împăratul lui Israel, ca să se depărteze dela mine.“
4. Ben-Hadad a ascultat pe împăratul Asa; a trimis pe căpeteniile oștirii sale împotriva cetăților lui Israel, și au bătut Iionul, Dan, Abel-Maim, și toate locurile pentru merinde din cetățile lui Neftali.
5. Cînd a auzit Baeșa, a încetat să mai întărească Rama, și a pus capăt lucrărilor sale.
6. Împăratul Asa a pus pe tot Iuda să ridice pietrele și lemnele, pe cari le întrebuița Baeșa la întărirea Ramei, și le-a întrebuițat la întărirea Ghebei și Mițpei.
7. În vremea aceea, Hanani, văzătorul, s-a dus la Asa, împăratul lui Iuda, și i-a zis: „Pentru că te-ai sprijinit pe împăratul Siriei, și nu te-ai sprijinit pe Domnul, Dumnezeul tău, de aceea a scăpat oastea împăratului Siriei din mîinile tale.
8. Etiopienii și Libienii nu alcătuiau oare o oaste mare, cu o mulțime de cară și călărați? Și totuș Domnul i-a dat în mîinile tale, pentru că te sprijinisei pe El.
9. Căci Domnul Își întinde privirile peste tot pămîntul, ca să sprijinească pe aceia a căror inimă este întregă a Lui. Ai lucrat ca un nebun în privința aceasta, căci deacum vei avea războaie.“
10. Asa s-a mîniat pe văzător, și l-a pus la închisoare, pentru că era înfuriat împotriva lui. Tot în acelaș timp Asa a apăsat și pe unii din popor.
11. Faptele lui Asa, cele dintîi și cele depe urmă, sînt scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel.
12. În al treizeci și nouălea an al domniei sale, Asa s-a îmbolnăvit de picioare așa încît avea mari dureri; chiar în timpul boalei lui, n-a căutat pe Domnul, ci a întreat pe doftori.
13. Asa a adormit cu părinții săi, și a murit în al patruzeci și unulea an al domniei lui;
14. l-au îngropat în mormîntul pe care și-l săpase în cetatea lui David. L-au culcat pe un pat pe care-l umpluseră cu mirodenii, și miroaturi pregătite după meșteșugul celui ce pregătește mirul, și au ars în cinstea lui foarte multe mirodenii.

17

1. În locul lui a domnit fiul său Iosafat. El s-a întărit împotriva lui Israel:
2. a pus oști în toate cetățile întărite ale lui Iuda, și a rînduit căpetenii în țara lui Iuda și în cetățile lui Efraim, pe cari le luase tatăl său Asa.
3. Domnul a fost cu Iosafat, pentru că a umblat în cele dintîi căi ale tatălui său David, și n-a căutat pe Baali;
4. căci a alergat la Dumnezeul tatălui său, și a urmat poruncile Lui, fără să facă ce făcea Israel.
5. Domnul a întărit domnia în mîinile lui Iosafat, căruia tot Iuda îi aducea daruri. Și a avut o mulțime de bogății și slavă.
6. Inima lui s'a întărit din ce în ce în căile Domnului, și a îndepărtat din Iuda chiar și înălțimile și idolii.
7. În al treilea an al domniei lui, a însărcinat pe căpeteniile sale Ben-Hail, Obadia, Zaharia, Netaneel și Mica, să se ducă să învețe pe oameni în cetățile lui Iuda.
8. A trimis cu ei pe Leviții Șemaia, Netania, Zebadia, Asael, Șemiramot, Ionatan, Adonia, Tobia și Tob-Adonia, Leviți, și pe preoții Elișama și Ioram.
9. Ei au învățat pe oameni în Iuda, avînd cu ei cartea legii Domnului. Au străbătut toate cetățile lui Iuda, și au învățat pe oameni în mijlocul poporului.
10. Groaza Domnului a apucat toate împărățiile țărilor dimprejurul lui Iuda, și n-au făcut război

împotriva lui Iosafat.

11. Niște Filistenii au adus lui Iosafat daruri și un bir în argint; și Arabii i-au adus și ei vite, șapte mii șapte sute de berbeci și șapte mii șapte sute de țapi.

12. Iosafat se ridicase la cea mai înaltă treaptă de mărire. A zidit în Iuda cetățui și cetății pentru merinde.

13. A strâns merinde în cetățile lui Iuda, și avea la Ierusalim o ceată de oameni viteji ca ostași.

14. Iată numărul lor, după casele părinților lor. Din Iuda, căpetenii peste o mie: Adna, căpetenia, cu trei sute de mii de viteji;

15. după el, Iohanana, căpetenia, cu două sute optzeci de mii de oameni;

16. după el, Amasia, fiul lui Zicri, care se predase de bunăvoie Domnului, cu două sute de mii de viteji.

17. Din Beniamin: Eliada, om viteaz, cu două sute de mii de oameni înarmați cu arc și cu scut,

18. și după el, Zozabad, cu o sută optzeci de mii de oameni înarmați pentru război.

19. Aceștia sînt cei ce erau în slujba împăratului, afară de aceia pe cari îi pusese împăratul în toate cetățile întărite ale lui Iuda.

18

1. Iosafat a avut bogății și slavă din belșug, și s-a încuscrit cu Ahab.

2. După cîțiva ani, s-a pogorît la Ahab în Samaria. Ahab a tăiat pentru el și pentru poporul care era cu el un mare număr de oi și boi, și l-a rugat să se suie la Ramot din Galaad.

3. Ahab, împăratul lui Israel, a zis lui Iosafat, împăratul lui Iuda: „Vrei să vii cu mine la Ramot în Galaad?” Iosafat i-a răspuns: „Eu ca tine, și poporul meu ca poporul tău, vom merge la luptă împotriva lui cu tine.”

4. Apoi Iosafat a zis împăratului lui Israel: „Întrebă acum, te rog, cuvîntul Domnului.”

5. Împăratul lui Israel a strâns pe prooroci, în număr de patru sute, și le-a zis: „Să ne ducem la luptă împotriva Ramotului din Galaad, sau să-mi văd de treabă?” Și ei au răspuns: „Suie-te, și Dumnezeu o va da în mîinile împăratului.”

6. Dar Iosafat a zis: „Nu mai este aici nici un prooroc al Domnului, prin care să-L putem întreba?”

7. Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urăsc, căci nu-mi proorocește nimic bun, nu proorocește niciodată decît rău: este Mica, fiul lui Imla.” Și Iosafat a zis: „Să nu vorbească așa împăratul!”

8. Atunci împăratul lui Israel a chemat un dregător, și i-a zis: „Trimete să vină îndată Mica, fiul lui Imla.”

9. Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, ședeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcați cu hainele lor împărătești; ședeau în locul de la intrarea porții Samariei. Și toți proorocii prooroceau înaintea lor.

10. Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște coarne de fer, și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Cu aceste coarne, vei bate pe Sirieni pînă îi vei nimici.”

11. Și toți proorocii au proorocit la fel, zicînd: „Suie-te la Ramot în Galaad, căci vei avea izbîndă și Domnul o va da în mîinile împăratului.”

12. Solul care se dusese să cheme pe Mica, i-a vorbit așa: „Iată, proorocii cu un gînd proorocesc de bine împăratului; cuvîntul tău să fie dar ca și cuvîntul fiecăruia din ei! Vesteste de bine!”

13. Mica a răspuns: „Viu este Domnul că voi vesti ce va spune Dumnezeuul meu.”

14. Cînd a venit la împărat, împăratul i-a zis: „Mica, să ne ducem la luptă împotriva Ramotului din Galaad, sau să-mi văd de treabă?” El a răspuns: „Suiți-vă! Căci veți avea izbîndă, și vor fi dați în mîinile voastre.”

15. Și împăratul i-a zis: „De cîte ori va trebui să te pun să juri că nu-mi vei spune decît adevărul în Numele Domnului?”

16. Mica a răspuns: „Văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi cari n-au păstor; și Domnul a zis: „Oamenii aceștia n-au stăpîn, fiecare să se întoarcă în pace acasă!”

17. Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Nu ți-am spus eu? El nu-mi proorocește nimic bun, nu-mi

proorocește decît rău.“

18. Și Mica a zis: „Ascultați dar cuvîntul Domnului! Am văzut pe Domnul stînd pe scaunul Său de domnie, și toată oastea cerurilor stînd la dreapta și la stînga Lui.

19. Și Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab, împăratul lui Israel, ca să se suie la Ramot în Galaad și se peară acolo?“ Au răspuns unul într-un fel, altul într-altul.

20. Și un duh a venit și s-a înfățișat înaintea Domnului, și a zis: „Eu îl voi amăgi.“ Domnul i-a zis: „Cum?“

21. „Voi ieși,“ a răspuns el, „și voi fi un duh de minciună în gura tuturor proorocilor lui.“ Domnul a zis: „Îl vei amăgi, și vei izbuti; ieși, și fă așa.“

22. Și acum, iată că Domnul a pus un duh de minciună în gura proorocilor tăi cari sînt de față. Dar Domnul a vorbit rău împotriva ta.“

23. Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz, și a zis: „Pe ce drum a ieșit duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?“

24. Mica a răspuns: „Vei vedea în ziua cînd vei umbla, din odaie în odaie, ca să te ascunzi.“

25. Împăratul lui Israel a zis: „Luați pe Mica, și duceți-l la Amon, căpetenia cetății, și la Ioas, fiul împăratului.

26. Și spuneți: „Așa vorbește împăratul: „Băgați pe omul acesta în temniță, și hrăniți-l cu pînea și cu apa întristării, pînă mă voi întoarce în pace.“

27. Și Mica a zis: „Dacă te vei întoarce în pace, n-a vorbit Domnul prin mine!“ Apoi a mai zis: „Voi, toate popoarele, auziți!“

28. Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au suit la Ramot în Galaad.

29. Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Vreau să-mi schimb hainele ca să mă duc la luptă; dar tu, îmbracă-te cu hainele tale.“ Și împăratul lui Israel și-a schimbat hainele, și s-au dus la luptă.

30. Împăratul Siriei dăduse următoarea poruncă mai marilor peste carăle lui: „Să nu vă luptați nici cu cel mic nici cu cel mare, ci să vă luptați numai cu împăratul lui Israel.“

31. Cînd au zărit mai marii carălor pe Iosafat, au zis: „Este împăratul lui Israel.“ Și l-au înconjurat ca să lupte cu el. Iosafat a scos un țipăt. Domnul l-a ajutat, și Dumnezeu i-a îndepărtat dela el.

32. Mai marii carălor, văzînd că nu era împăratul lui Israel, s-au depărtat de el.

33. Atunci un om a tras cu arcul la întîmplare, și a lovit pe împăratul lui Israel între încheieturile armăturii. Împăratul a zis celui ce-i mîna carul: „Întoarce, și scoate-mă din cîmpul de bătaie, căci sînt rănit.“

34. Lupta a fost înverșunată în ziua aceea. Împăratul lui Israel a stat în car, în fața Sirienilor, pînă seara, și a murit pela apusul soarelui.

19

1. Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a întors în pace acasă la Ierusalim.

2. Iehu, fiul proorocului Hanani, i-a ieșit înainte, și a zis împăratului Iosafat: „Cum de ai ajutat tu pe cel rău, și ai iubit pe cei ce urăsc pe Domnul? Din pricina aceasta este mîniat Domnul pe tine.

3. Dar tot se mai găsește și ceva bun în tine, căci ai înlăturat din țară idolii, și ți-ai pus inima să caute pe Dumnezeu.“

4. Iosafat a rămas la Ierusalim.

Apoi a mai făcut o călătorie prin mijlocul poporului, dela Beer-Șeba, pînă la muntele lui Efraim, și i-a adus înapoi la Domnul, Dumnezeul părinților lor.

5. A pus judecători în toate cetățile întărite din țara lui Iuda, în fiecare cetate.

6. Și a zis judecătorilor: „Luați seama la ce veți face, căci nu pentru oameni veți rosti judecăți; ci pentru Domnul, care va fi lîngă voi cînd le veți rosti.

7. Acum, frica Domnului să fie peste voi; vegheați asupra faptelor voastre, căci la Domnul, Dumnezeul nostru, nu este nici o nelegiuire, nici nu se are în vedere fața oamenilor, nici nu se primesc daruri.“

8. Cînd s'a întors la Ierusalim, Iosafat a pus și aici, pentru judecățile Domnului și pentru neînțelegeri, Leviți, preoți și căpetenii peste casele părintești ale lui Israel.

9. Și iată poruncile pe cari li le-a dat: „Voi să lucrați în frica Domnului, cu credință și curăție de inimă.

10. În orice neînțelegere, care vă va fi supusă de frații voștri, cari locuiesc în cetățile lor, și anume: cu privire la un omor, la o lege, la o poruncă, la învățături și rînduieli, să-i luminați, ca să nu se facă vinovați față de Domnul, și să nu izbucnească mînia Lui peste voi și peste frații voștri. Așa să lucrați, și nu veți fi vinovați.

11. Și iată că aveți în frunte pe marele preot Amaria, pentru toate treburile Domnului, și pe Zebadia, fiul lui Ismael, căpetenia casei lui Iuda, pentru toate treburile împăratului, și aveți înaintea ca dregători pe Leviți. Întăriți-vă și lucrați, și Domnul să fie cu cel ce va face binele!“

20

1. După aceea, fiii lui Moab și fiii lui Amon, și cu ei niște Moaniți, au pornit cu război împotriva lui Iosafat.

2. Au venit și au dat de știre lui Iosafat, zicînd: „O mare mulțime înaintează împotriva ta de dincolo de mare, din Siria, și sînt la Hațaon-Tamar, adică En-Ghedi.“

3. În spaima sa, Iosafat și-a îndreptat fața să caute pe Domnul, și a vestit un post pentru tot Iuda.

4. Iuda s'a adunat să cheme pe Domnul, și au venit din toate cetățile lui Iuda să caute pe Domnul.

5. Iosafat a venit în mijlocul adunării lui Iuda și a Ierusalimului, în Casa Domnului, înaintea curții celei noi.

6. Și a zis: „Doamne, Dumnezeul părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeu în ceruri și nu stăpînești Tu peste toate împărățiile neamurilor? Oare n'ai Tu în mîna tăria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi?“

7. Oare n-ai izgonit Tu, Dumnezeul nostru, pe locuitorii țării acesteia dinaintea poporului Tău Israel, și n-ai dat-o Tu pentru totdeauna de moștenire seminței lui Avraam care Te iubea?

8. Ei au locuit-o și Ți-au zidit în ea un locaș sfînt pentru Numele Tău, zicînd:

9. „Dacă va veni peste noi vreo nenorocire, sabia, judecata, ciurma sau foametea, ne vom înfățișa înaintea casei acesteia și înaintea Ta, căci Numele Tău este în casa aceasta; vom striga către Tine din mijlocul strîmtorării noastre, și Tu ne vei asculta și ne vei mîntui!“

10. Acum, iată, fiii lui Amon, și ai lui Moab și cei din muntele Seir, la cari n-ai îngăduit lui Israel să intre, cînd venea din țara Egiptului, - căci s-a abătut de la ei și nu i-a nimic, -

11. iată-i cum ne răsplătesc acum, venind să ne izgonească din moștenirea Ta, pe care ne-ai dat-o în stăpînire!

12. O, Dumnezeul nostru, nu-i vei judeca Tu pe ei? Căci noi sîntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi, care înaintează împotriva noastră, și nu știm ce să facem, dar ochii noștri sînt îndreptați spre Tine!“

13. Tot Iuda stătea în picioare înaintea Domnului, cu pruncii, nevestele și fiii lor.

14. Atunci Duhul Domnului a venit în mijlocul adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, Levitul, dintre fiii lui Asaf.

15. Și Iahaziel a zis: „Ascultați, tot Iuda și locuitorii din Ierusalim, și tu, împărate Iosafat! Așa vă vorbește Domnul: „Nu vă temeți și nu vă spăimîntați dinaintea acestei mari mulțimi, căci nu voi veți lupta, ci Dumnezeu.“

16. Mîne pogoriți-vă împotriva lor. Ei se vor sui pe dealul Țiț, și-i veți găsi la capătul văii, în fața pustiei Ieruel.

17. Nu veți avea de luptat în lupta aceasta: așezați-vă, stați acolo, și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul. Iuda și Ierusalim, nu vă temeți și nu vă spăimîntați; mîne, ieșiți-le înaintea, și Domnul va fi cu voi!“

18. Iosafat s-a plecat cu fața la pămînt, și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului s-au aruncat înaintea Domnului să se închine înaintea Lui.

19. Leviții dintre fiii Chehatiților și dintre fiii Coreiților s-au sculat și au lăudat cu glas tare și puternic pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

20. A doua zi, au pornit disdedimineață spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis:

„Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în proorocii Lui, și veți izbuti.“

21. Apoi în învoire cu poporul, a numit niște cîntăreți cari, îmbrăcați cu podoabe sfinte, și mergînd înaintea oștirii, lăudau pe Domnul și ziceau: „Lăudați pe Domnul, căci îndurarea Lui ține în veac!“

22. În clipa cînd au început cîntările și laudele. Domnul a pus o pîndă împotriva fiilor lui Amon și ai lui Moab și împotriva celor din muntele Seir, cari veniseră împotriva lui Iuda. Și au fost bătuiți.

23. Fiii lui Amon și ai lui Moab s-au aruncat asupra locuitorilor din muntele Seir ca să-i nimicească cu desăvîrșire și să-i prăpădească. Și, după ce au isprăvit cu locuitorii din Seir, s-au ajutat unii pe alții să se nimicească.

24. Cînd a ajuns Iuda pe înălțimea de unde se zărește pustia, s-au uitat înspre mulțime, și iată că ei erau niște trupuri moarte întinse pe pămînt, și nimeni nu scăpase.

25. Iosafat și poporul său s-au dus să ia prăzile; au găsit printre trupuri multe bogății și lucruri scumpe, și au luat atît de multe că n-au putut să le ducă pe toate. Trei zile au prădat, căci era multă pradă.

26. A patra zi, s-au strîns în valea Beraca (Binecuvîntare), unde au binecuvîntat pe Domnul; de aceea au numit locul acesta valea Beraca, nume care i-a rămas pînă în ziua de azi.

27. Toți oamenii din Iuda și din Ierusalim, în frunte cu Iosafat, au plecat veseli și s'au întors la Ierusalim, căci Domnul îi umpluse de bucurie, izbăvindu-i de vrăjmașii lor.

28. Au intrat în Ierusalim și în Casa Domnului, în sunete de alăute, și de arfe și trîmbițe.

29. Groaza Domnului a apucat toate împărățiile celorlalte țări, cînd au auzit că Domnul luptase împotriva vrăjmașilor lui Israel.

30. Și împărăția lui Iosafat a fost liniștită, și Dumnezeul lui i-a dat pace de jur împrejur.

31. Iosafat a domnit peste Iuda. Avea treizeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit douăzeci și cinci de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Azuba, fata lui Șilhi.

32. El a mers pe calea tatălui său Asa, și nu s-a abătut deloc, făcînd ce este bine înaintea Domnului.

33. Numai că înălțimile n'au fost îndepărtate, și poporul tot n-avea inima strîns lipită de Dumnezeul părinților săi.

34. Celelalte fapte ale lui Iosafat, cele dintîi și cele de pe urmă, sînt scrise în istoria lui Iehu, fiul lui Hanani, care este cuprinsă în cartea împăraților lui Israel.

35. După aceea, Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a unit cu împăratul lui Israel, Ahazia, a cărui purtare era nelegiuită.

36. S-a unit cu el ca să zidească niște corăbii, cari să meargă la Tarsis, și au făcut corăbii la Ețion-Gheber.

37. Atunci Eliezer, fiul lui Dodava, din Mareșa, a proorocit împotriva lui Iosafat, și a zis: „Pentru că te-ai unit cu Ahazia, Domnul îți nimicește lucrarea.“ Și corăbiile au fost sfărîmate, și n-au putut să se ducă la Tarsis.

21

1. Iosafat a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioram.

2. Ioram avea ca frați, fii ai lui Iosafat, pe: Azaria, Iehiel, Zaharia, Azaria, Micael și Șefatia, toți fii ai lui Iosafat, împăratul lui Israel.

3. Tatăl lor le dăduse daruri însemnate în argint, în aur și în lucruri scumpe, împreună cu cetăți întărite în Iuda; dar împărăția a lăsat-o lui Ioram, pentru că el era întîiul născut.

4. Cînd a luat Ioram în stăpînire împărăția tatălui său, și cînd s-a întărit, a omorît cu sabia pe toți frații săi și pe vreo cîțiva din capii lui Israel.

5. Ioram avea treizeci și doi de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit opt ani la Ierusalim.

6. El a umblat în calea împăraților lui Israel, cum făcuse casa lui Ahab, căci avea de nevastă pe o fată a lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului.

7. Dar Domnul n-a voit să peardă casa lui David, din pricina legămîntului pe care-l făcuse cu David, și din pricina făgăduinței pe care o făcuse că îi va da totdeauna o lumină, lui și fiilor lui.

8. Pe vremea sa, Edom s-a răsculat împotriva stăpînirii lui Iuda, și și-a pus un împărat.
9. Ioram a pornit cu căpeteniile și cu toate carăle sale. Sculîndu-se noaptea, a bătut pe Edomiți, cari-l înconjurau și pe căpeteniile carălor lor.
10. Răscoala lui Edom împotriva stăpînirii lui Iuda a ținut pînă în ziua de azi. În acelaș timp s-a răsculat și Libna împotriva stăpînirii lui, pentrucă părăsise pe Domnul, Dumnezeul părinților săi.
11. Ioram a făcut chiar înălțimi în munții lui Iuda. A tîrît pe locuitorii Ierusalimului la curvie, și a amăgit pe Iuda.
12. I-a venit o scrisoare dela proorocul Ilie, care zicea: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul tatălui tău David: „Pentrucă n-ai umblat în căile tatălui tău Iosafat, și în căile lui Asa, împăratul lui Iuda,
13. ci ai umblat în calea împăraților lui Israel; pentrucă ai tîrît la curvie pe Iuda și locuitorii Ierusalimului, cum a făcut casa lui Ahab față de Israel: și pentrucă ai omorît pe frații tăi, cari erau mai buni decît tine, și cari făceau parte din însăș casa tatălui tău; -
14. iată, Domnul va lovi cu o mare urgie pe poporul tău, pe fiii tăi, pe nevestele tale, și tot ce este al tău.
15. Iar pe tine, te va lovi cu o boală grea, cu o boală de măruntaie, care se va îngreua din zi în zi pînă cînd îți vor ieși măruntaiele din pricina tăriei bolii.“
16. Și Domnul a ațîțat împotriva lui Ioram duhul Filistenilor și al Arabilor, cari sînt în vecinătatea Etiopienilor.
17. S-au suit împotriva lui Iuda, au năvălit în el, au jăfuit toate bogățiile cari se aflau în casa împăratului, și i-au luat fiii și nevestele, așa încît nu i-a mai rămas alt fiu decît Ioahaz, cel mai tînăr dintre fiii săi.
18. După toate acestea, Domnul l-a lovit cu o boală de măruntaie, care era fără leac.
19. Ea s-a îngreuiat din zi în zi, și pela sfîrșitul anului al doilea i-au ieșit lui Ioram măruntaiele din pricina tăriei bolii. A murit în dureri grele. Și poporul lui n-a ars tămîie în cinstea lui, cum făcuse pentru părinții lui.
20. Avea treizeci și doi de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit opt ani la Ierusalim. A murit fără să lase părere de rău în urmă, și l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormintele împăraților.

22

1. Locuitorii Ierusalimului au pus împărat în locul lui, pe Ahazia, fiul lui cel mai tînăr; căci oastea venită în tabără cu Arabii omorîse pe toți cei mai mari în vîrstă. Astfel a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.
2. Ahazia avea patruzeci și doi de ani, cînd a ajuns împărat, și a domnit un an la Ierusalim. Mamă-sa se chema Atalia, fata lui Omri.
3. El a umblat în căile casei lui Ahab, căci mamă-sa îi dădea sfaturi nelegiuite.
4. A făcut ce este rău înaintea Domnului, ca și casa lui Ahab, căci după moartea tatălui său ei îi erau sftnici, spre perzarea lui.
5. Tîrît de sfatul lor, s-a dus cu Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, la război împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot în Galaad. Sirienii au rănit pe Ioram.
6. Ioram s-a întors să se vindece la Izreel de rănile, pe cari i le făcuseră Sirienii la Rama, cînd se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Azaria, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, s-a pogorît să vadă pe Ioram, fiul lui Ahal, la Izreel, pentrucă era bolnav.
7. Prin voia lui Dumnezeu, și spre perzarea lui a venit Ahazia la Ioram. Cînd a ajuns, a ieșit cu Ioram să se ducă înaintea lui Iehu, fiul lui Nimși, pe care-l unsese Domnul, ca să peardă casa lui Ahab.
8. Și pe cînd se răzbuna Iehu împotriva casei lui Ahab, a dat peste capii lui Iuda și peste fiii fraților lui Ahazia, cari erau în slujba lui Ahazia, și i-a omorît.
9. A căutat pe Ahazia, și l-au prins în Samaria, unde se ascunsese. L-au adus la Iehu, și l-au omorît. Apoi l-au îngropat, căci ziceau: „Este fiul lui Iosafat, care căuta pe Domnul din toată inima lui.“ Și n-a mai rămas nimeni din casa lui Ahazia care să fi fost în stare să domnească.
10. Atalia, mama lui Ahazia, văzînd că fiul ei a murit, s-a sculat și a omorît tot neamul împărătesc al

casei lui Iuda.

11. Dar Ioşabeat, fata împăratului, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului, când au fost omorîți: și l-a pus cu doica lui în odaia paturilor. Astfel l-a ascuns Ioşabeat, fata împăratului Ioram, nevasta preotului Iehoiada, și sora lui Ahazia, de privirile Ataliei, care nu l-a omorît.

12. A stat șase ani ascuns cu ei în Casa lui Dumnezeu. Și în țară domnea Atalia.

23

1. În al șaptelea an, Iehoiada s-a îmbărbătat, și a făcut legămînt cu căpeteniile peste sute. Aceștia erau: Azaria, fiul lui Ieroham, Ismael, fiul lui Iohanam, Azaria, fiul lui Obed, Maaseia, fiul lui Adaia, și Elişafat, fiul lui Zicri.

2. Au străbătut toată țara lui Iuda, și au strîns pe Leviții din toate cetățile lui Iuda și pe capii de familie din Israel; și au venit la Ierusalim.

3. Toată adunarea a făcut legămînt cu împăratul în Casa lui Dumnezeu. Și Iehoiada le-a zis: „Iată că fiul împăratului va domni, cum a spus Domnul cu privire la fiii lui David.

4. Iată ce veți face. A treia parte din voi, cari intră de slujbă în ziua Sabatului, preoți și Leviți, să facă paza pragurilor;

5. altă treime să stea în casa împăratului, și o treime la poarta Iesod. Tot poporul să fie în curțile Casei Domnului.

6. Nimeni să nu intre în Casa Domnului, afară de preoții și Leviții de slujbă: ei să intre, căci sînt sfinți. Și tot poporul să facă de strajă cu privire la porunca Domnului.

7. Leviții să înconjoare pe împărat de toate părțile, fiecare cu armele în mîină, și oricine va intra în casă să fie omorît. Voi să fiți pe lîngă împărat, când va intra și când va ieși.“

8. Leviții și tot Iuda au împlinit toate poruncile pe cari le dăduse preotul Iehoiada. Și-au luat fiecare oamenii lui, pe cei ce intrau în slujbă și pe ceice ieșeau din slujbă în ziua Sabatului; căci preotul Iehoiada nu scutise pe niciuna din cete.

9. Preotul Iehoiada a dat sutașilor sulițele și scuturile, mari și mici, cari veneau dela împăratul David, și cari se aflau în Casa lui Dumnezeu.

10. A așezat tot poporul, fiecare cu arma în mîină, dela partea dreaptă pînă la partea stîngă a casei, lîngă altar și lîngă casă de jur împrejurul împăratului.

11. Au adus înainte pe fiul împăratului, i-au pus cununa împărătească și mărturia, și l-au făcut împărat. Și Iehoiada și fiii săi l-au uns, și au zis: „Trăiască împăratul.“

12. Atalia a auzit zarva poporului care alerga și marea pe împărat, și a venit la popor în Casa Domnului.

13. S-a uitat. Și iată că, împăratul stătea pe scaunul său împărătesc la intrare. Căpeteniile și trîmbițele erau lîngă împărat; tot poporul țării se bucura, și sunau din trîmbițe, iar cîntăreții cu instrumentele de muzică ziceau cîntările de laudă. Atalia și-a sfișiat hainele, și a zis: „Vînzare! Vînzare!“

14. Atunci preotul Iehoiada, scoțînd pe sutași, cari erau în fruntea oștirii, le-a zis: „Scoateți-o afară din șiruri, și oricine o va urma, să fie ucis.“ Căci preotul zisese: „N-o omorîți în Casa Domnului.“

15. I-au făcut loc, și s-a dus la casa împăratului pe intrarea porții cailor: și au omorît-o acolo.

16. Iehoiada a făcut între el, tot poporul și împărat, un legămînt prin care aveau să fie poporul Domnului.

17. Tot poporul a intrat în casa lui Baal, și au dărîmat-o; i-au sfărîmat altarele și chipurile, și au ucis înaintea altarelor pe Matan, preotul lui Baal.

18. Iehoiada a încredințat slujbele Casei Domnului în mîinile preoților, Leviților, pe cari-i împărțise David în Casa Domnului, ca să aducă arderi de tot Domnului, cum este scris în legea lui Moise, în mijlocul bucuriilor și cîntărilor, după rînduiala lui David.

19. A pus ușieri la porțile Casei Domnului, ca să nu intre nimeni spurcat prin ceva.

20. A luat pe sutași, pe oamenii cu vază, pe cei ce aveau putere peste popor, și pe tot poporul țării, și a pogorît pe împărat din Casa Domnului. Au intrat în casa împăratului pe poarta de sus, și au pus pe

împărat pe scaunul de domnie al împărăției.

21. Tot poporul țării se bucura, și cetatea era liniștită. Pe Atalia o omorîseră cu sabia.

24

1. Ioas avea șapte ani, cînd a ajuns împărat, și a domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Țibia, din Beer-Șeba.

2. Ioas a făcut ce este bine înaintea Domnului în tot timpul vieții preotului Iehoiada.

3. Iehoiada a luat pentru Ioas două neveste, și Ioas a născut fii și fiice.

4. După aceea, Ioas și-a pus de gînd să dregă Casa Domnului.

5. A strîns pe preoți și pe Leviți, și le-a zis: „Duceți-vă prin cetățile lui Iuda, și strîngeți bani din tot Israelul, pe fiecare an, pentru dregerea Casei Dumnezeului vostru. Și grăbiți-vă cu lucrul acesta.“ Dar Leviții nu s-au grăbit.

6. Împăratul a chemat pe marele preot Iehoiada, și i-a zis: „Pentru ce n-ai vegheat ca Leviții să strîngă“ din Iuda și din Ierusalim darea poruncită de Moise, robul Domnului, și pusă pe adunarea lui Israel pentru cortul mărturiei?

7. Căci nelegiuirea aceea de Atalia și fiii ei au pustiit Casa lui Dumnezeu, și au întrebuițat în slujba Baalilor toate lucrurile închinat Casei Domnului.“

8. Atunci împăratul a poruncit să se facă o ladă, și să se pună afară la poarta Casei Domnului.

9. Și s-a dat de veste în Iuda și în Ierusalim ca să se aducă Domnului darea pusă de Moise, robul Domnului, pe Israel în pustie.

10. Toate căpeteniile și tot poporul s-au bucurat de lucrul acesta, și au adus și au aruncat în ladă tot ce aveau de plătit.

11. Cînd vedeau Leviții că e mult argint în ladă și că era vremea ca s-o dea în mîinile dregătorilor împăratului, venea logofătul împăratului și slujbașul marelui preot și goleau lada. Apoi o luau și o puneau iarăș la loc. Așa făceau în fiecare zi, și au strîns mult argint.

12. Împăratul și Iehoiada îl dădeau meșterilor însărcinați cu facerea lucrării în Casa Domnului, cari tocmeau cioplitori de piatră și tîmplari, ca să dregă Casa Domnului, precum și lucrători în fier și aramă, ca să dregă Casa Domnului.

13. Lucrătorii s-au apucat de lucru, și au isprăvit ce era de dres; au pus casa lui Dumnezeu iarăș în stare bună și au întărit-o.

14. Cînd au isprăvit, au adus înaintea împăratului și înaintea lui Iehoiada argintul care mai rămăsese. Și cu el au făcut unelte pentru casa Domnului, unelte pentru slujbă și pentru arderile de tot, pahare și alte scule de aur și de argint. Și, în tot timpul vieții lui Iehoiada, au adus necurmat ardere de tot în Casa Domnului.

15. Iehoiada a murit bătrîn și sătul de zile. La moarte, avea o sută treizeci de ani.

16. L-au îngropat în cetatea lui David la un loc cu împărății, pentru că făcuse bine în Israel, și față de Dumnezeu și față de Casa Lui.

17. După moartea lui Iehoiada, căpeteniile lui Iuda au venit și s'au închinat înaintea împăratului. Atunci împăratul i-a ascultat.

18. Și au părăsit Casa Domnului, Dumnezeului părinților lor, și au slujit Astarteelor și idolilor. Mînia Domnului a venit asupra lui Iuda și asupra Ierusalimului, pentru că se făcuseră vinovați în felul acesta.

19. Domnul a trimis la ei prooroci să-i întoarcă înapoi la El, dar n'au ascultat de înștiințările pe cari le-au primit.

20. Zaharia, fiul preotului Iehoiada, a fost îmbrăcat cu Duhul lui Dumnezeu. El s-a înfățișat înaintea poporului și i-a zis: „Așa vorbește Dumnezeu: „Pentru ce călcați poruncile Domnului? Nu veți propăși. Pentru că ați părăsit pe Domnul, și El vă va părăsi.“

21. Și au uneltit împotriva lui, și l-au ucis cu pietre, din porunca împăratului, în curtea Casei Domnului.

22. Împăratul Ioas nu și-a adus aminte de bunăvoința pe care o avusese față de el Iehoiada, tatăl lui Zaharia, și a omorît pe fiul lui. Zaharia a zis cînd a murit: „Domnul să vadă, și să judece!“

23. După trecerea anului, oastea Sirienilor s-a suit împotriva lui Ioas, și a venit în Iuda și la Ierusalim. Au omorât din popor pe toate căpeteniile poporului, și au trimis împăratului toată prada la Damasc.

24. Oastea Sirienilor a venit cu un mic număr de oameni. Totuș, Domnul a dat în mâinile lor o oaste foarte însemnată, pentru că părăsiseră pe Domnul, Dumnezeuul părinților lor. Astfel au pedepsit Sirienii pe Ioas.

25. Când au plecat dela el, după ce-l lășaseră în mari suferințe, slujitorii lui au uneltit împotriva lui din pricina sîngelui fiului preotului Iehoiada. L-au omorât în patul lui, și a murit. L-au îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au îngropat în mormintele împăraților.

26. Iată pe ceice au uneltit împotriva lui: Zabad, fiul Șimeatei, o femeie Amonită, și Iozabad, fiul Șimritei, o femeie Moabită.

27. Cît despre fiii lui, despre marele număr de proorocii făcute cu privire la el, și despre dregerea Casei lui Dumnezeu, toate acestea sînt scrise în istoria din cartea împăraților.

În locul lui a domnit fiul său Amația.

25

1. Amația a ajuns împărat la vîrsta de douăzeci și cinci de ani, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Ioadan, din Ierusalim.

2. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, dar cu o inimă care nu era în totul dată Lui.

3. Când s-a întărit domnia în mâinile lui, a omorât pe slujitorii cari uciseseră pe împăratul, tatăl său.

4. Dar n-a omorât pe fiii lor, căci a lucrat potrivit cu ceea ce este scris în Lege, în cartea lui Moise, unde Domnul dă porunca aceasta: „Să nu se omoare părinții pentru copii, și să nu se omoare copiii pentru părinți; ci fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.“

5. Amația a strîns pe oamenii din Iuda și i-a pus după casele părintești, căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, pentru tot Iuda și Beniamin. Le-a făcut numărătoarea dela vîrsta de douăzeci de ani în sus, și a găsit trei sute de mii de oameni aleși, în stare să poarte armele, mînuind sulita și scutul.

6. A mai tocmit cu plată din Israel o sută de mii de viteji, cu o sută de talanți de argint.

7. Un om al lui Dumnezeu a venit la el, și a zis: „Împărate, să nu meargă cu tine oastea lui Israel, căci Domnul nu este cu Israel, nu este cu toți acești fii ai lui Efraim.

8. Dacă mergi cu ei, chiar dacă ai face la luptă fapte de vitejie, să știi că Dumnezeu te va face să cazii înaintea vrăjmașului. Căci Dumnezeu are putere să te ajute și să te facă să cazii.“

9. Amația a zis omului lui Dumnezeu: „Dar ce să fac cu cei o sută de talanți pe cari i-am dat oastei lui Israel?“ Omul lui Dumnezeu a răspuns: „Domnul poate să-ți dea mult mai mult decît atît.“

10. Atunci Amația a despărțit ceata care-i venise din Efraim, și a poruncit ca oamenii aceștia să se întoarcă acasă. Dar ei s-au mîniat foarte tare pe Iuda, și au plecat acasă cu mare furie.

11. Amația s-a îmbărbătat, și și-a dus poporul în Valea Sării, unde a bătut zece mii de oameni din fiii lui Seir.

12. Și fiii lui Iuda au prins din ei zece mii de inși viii, pe cari i-au dus pe vîrful unei stînci, de unde i-au prăvălit în vale așa încît toți au fost zdrobiți.

13. Însă, oamenii din ceata căreia îi dăduse drumul ca să nu meargă la război cu el, au năvălit în cetățile lui Iuda, dela Samaria pînă la Bet-Horon, au ucis acolo trei mii de inși, și au luat multe prăzi.

14. Când s-a întors Amația dela înfrîngerea Edomiților, a adus pe dumnezeii fiilor lui Seir, și i-a pus dumnezei pentru el; s-a închinat înaintea lor, și le-a adus tămîie.

15. Atunci Domnul s-a aprins de mînie împotriva lui Amația, și a trimis la el pe un prooroc, care i-a zis: „Pentru ce ai căutat pe dumnezeii poporului acestuia, cînd ei n-au putut să-și izbăvească poporul din mîna ta?“

16. Pe cînd vorbea el, Amația i-a zis: „Oare te-am făcut sfetnic al împăratului? Pleacă! Pentru ce vrei să fii lovit?“ Proorocul a plecat, zicînd: „Știu acum că Dumnezeu a hotărît să te nimicească, pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai ascultat sfatul meu.“

17. După ce s-a sfătuit, Amația, împăratul lui Iuda, a trimis să spună lui Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel: „Vino, să ne vedem față în față!“
18. Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis să spună lui Amația, împăratul lui Iuda: „Spinul din Liban a trimis să spună cedrului din Liban: „Dă pe fiică-ta de nevastă fiului meu!“ Și fiarele sălbatice din Liban au trecut și au călcat în picioare spinul.
19. Tu te gîndești că ai bătut pe Edomiți, și de aceea ți se înalță inima ca să te mîndrești. Acum stai mai bine acasă. Pentru ce să stîrnești un rău, care ți-ar aduce peirea ta și a lui Iuda?“
20. Dar Amația nu l-a ascultat, fiindcă Dumnezeu hotărîse să-i dea în mîinile vrăjmașului, căci căutaseră pe dumnezeii Edomului.
21. Și Ioas, împăratul lui Israel, s-a suit: și s’au văzut în față, el și Amația, împăratul lui Iuda, la Bet-Şemeşul lui Iuda.
22. Iuda a fost bătut de Israel, și fiecare a fugit în cortul lui.
23. Ioas, împăratul lui Israel, a luat la Bet-Şemeş pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz. L-a adus la Ierusalim, și a făcut o spărtură de patru sute de coți în zidul Ierusalimului, dela poarta lui Efraim pînă la poarta unghiului.
24. A luat tot aurul și argintul, și toate vasele, cari se aflau în Casa lui Dumnezeu, la Obed-Edom, și vistierile casei împăratului. A luat și ostateci, și s-a întors la Samaria.
25. Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit cincisprezece ani după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel.
26. Celelalte fapte ale lui Amația, cele dintîi și cele de pe urmă, nu sînt scrise oare în cartea împăraților lui Iuda și Israel?
27. De cînd s-a abătut Amația dela Domnul, s-a făcut împotriva lui o uneltire la Ierusalim, și el a fugit la Lachis. Dar l-au urmărit la Lachis și l-au omorît.
28. L-au adus pe cai, și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui Iuda.

26

1. Tot poporul din Iuda a luat pe Ozia, care era în vîrstă de șasesprezece ani, și l-a pus împărat în locul tatălui său Amația.
2. Ozia a întărit Elotul și l-a adus iarăș supt stăpînirea lui Iuda, după ce a adormit împăratul cu părinții săi.
3. Ozia avea șasesprezece ani cînd a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și doi de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Iecolia, din Ierusalim.
4. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său Amația.
5. A căutat pe Dumnezeu în timpul vieții lui Zaharia, care pricepea vedeniile lui Dumnezeu. Și în timpul cînd a căutat pe Domnul, Dumnezeu l-a făcut să propășească.
6. A pornit cu război împotriva Filistenilor. A dărîmat zidurile Gatului, zidurile Iabnei, și zidurile Asdodului, și a zidit cetăți în ținutul Asdodului, și între Filistenii.
7. Dumnezeu l-a ajutat împotriva Filistenilor, împotriva Arabilor cari locuiau la Gur-Baal, și împotriva Maoniților.
8. Amoniții aduceau daruri lui Ozia, și faima lui s’a întins pînă la hotarele Egiptului, căci a ajuns foarte puternic.
9. Ozia a zidit turnuri la Ierusalim pe poarta unghiului, pe poarta văii, și pe unghi, și le-a întărit.
10. A zidit turnuri în pustie, și a săpat multe fîntîni, pentru că avea multe turme în văi și în cîmpie, și plugari și vieri în munți și la Carmel, căci îi plăcea lucrarea pămîntului.
11. Ozia avea o oaste de ostași cari mergeau la război în cete, socotite după numărătorea făcută de logofătul Ieiel și dregătorul Maaseia, și puse supt poruncile lui Hanania, una din căpeteniile împăratului.
12. Tot numărul capilor caselor părintești, al vitejilor, era de două mii șase sute.
13. Ei porunceau peste o oaste de trei sute șapte mii cinci sute de ostași, în stare să ajute pe împărat împotriva vrăjmașului.
14. Ozia le-a dat pentru toată oștirea scuturi, sulii, coifuri, platoșe, arcuri și praștii.
15. A făcut la Ierusalim mașini iscodite de un meșter, cari aveau să fie așezate pe turnuri și pe

unghiuri, ca să arunce săgeți și pietre mari. Faima lui s-a întins pînă departe, căci a fost ajutat în chip minunat pînă ce a ajuns foarte puternic.

16. Dar cînd a ajuns puternic, inima i s'a înălțat și l-a dus la peire. A păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului său, intrînd în Templul Domnului ca să ardă tămîie pe altarul tămîierii.

17. Preotul Azaria a intrat după el, cu optzeci de preoți ai Domnului, oameni de inimă,

18. cari s-au împotrivit împăratului Ozia, și i-au zis: „N-ai drept, Ozia, să aduci tămîie Domnului! Dreptul acesta îl au preoții, fiii lui Aaron, cari au fost sfințiți ca s'o aducă. Ieși din sfîntul locaș, căci faci un păcat! Și lucrul acesta nu-ți va face cinste înaintea Domnului Dumnezeu.“

19. Ozia s-a mîniat. În mîna avea o cădelniță. Și cum s-a mîniat pe preoți, i-a izbucnit lepra pe frunte, în fața preoților, în Casa Domnului, lîngă altarul tămîierii.

20. Marele preot Azaria și toți preoții și-au îndreptat privirile spre el, și iată că era plin de lepră pe frunte. L-au scos repede afară, și el însuș s-a grăbit să iasă, pentru că Domnul îl lovide.

21. Împăratul Ozia a fost lepros pînă în ziua morții, și a locuit într'o casă deosebită ca lepros, căci a fost izgonit din Casa Domnului. Și fiul său Iotam era în fruntea casei împăratului și judeca poporul țării.

22. Celelalte fapte ale lui Ozia, cele dintîi și cele de pe urmă, au fost scrise de Isaia, fiul lui Amoț, proorocul.

23. Ozia a adormit cu părinții săi. Și l-au îngropat cu părinții săi în ogorul de înmormîntare al împăraților, căci ziceau: „Este lepros.“ În locul lui, a domnit fiul său Iotam.

27

1. Iotam avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit șasesprezece ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Ierușa, fata lui Țadoc.

2. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său Ozia. Numai că n-a intrat în Templul Domnului. Totuș, poporul se strica mereu.

3. Iotam a zidit poarta de sus a Casei Domnului, și a făcut multe clădiri pe zidurile depe deal.

4. A zidit cetăți în muntele lui Iuda, și cetățui și turnuri în dumbrăvi.

5. A fost în război cu împăratul fiilor lui Amon, și i-a biruit. Fiii lui Amon i-au dat în anul acela o sută de talanți de argint, zece mii de cori de grîu, și zece mii de orz; și i-au plătit tot atît pe anul al doilea și al treilea.

6. Iotam a ajuns puternic, pentru că și-a urmat necurmat căile înaintea Domnului, Dumnezeului său.

7. Celelalte fapte ale lui Iotam, toate războaiele lui, și tot ce a făcut el, sînt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

8. El avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat și a domnit șasesprezece ani la Ierusalim.

9. Iotam a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ahaz.

28

1. Ahaz avea douăzeci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit șasesprezece ani la Ierusalim.

El n'a făcut ce este bine înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său David.

2. A umblat în căile împăraților lui Israel; și a făcut chiar chipuri turnate pentru Baali,

3. a ars tămîie în valea fiilor lui Hinom, și a trecut pe fiii săi prin foc, după urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

4. Aducea jertfe și tămîie pe înălțimi, pe dealuri și supt orice copac verde.

5. Domnul, Dumnezeul său, l-a dat în mîinile împăratului Siriei. Sirienii l-au bătut și i-au luat un mare număr de prinși de război, pe cari i-au dus la Damasc. A fost dat și în mîinile împăratului lui Israel, care i-a pricinuit o mare înfrîngere.

6. Pecah, fiul lui Remalia, a ucis într-o singură zi în Iuda o sută douăzeci de mii de oameni, toți viteji, pentru că părăsiseră pe Domnul, Dumnezeul părinților lor.

7. Zicri, un războinic din Efraim, a ucis pe Maaseia, fiul împăratului, pe Azricam, căpetenia casei

împărătești, și pe Elcana, care era al doilea după împărat.

8. Copiii lui Israel au luat dintre frații lor două sute de mii de prinși de război, femei, fii și fiice, și le-au luat multă pradă, pe care au adus-o la Samaria.

9. Acolo era un prooroc al Domnului, numit Oded. El a ieșit înaintea oștirii care se întorcea la Samaria, și le-a zis: „În mînia Sa împotriva lui Iuda i-a dat Domnul, Dumnezeul părinților voștri în mîinile voastre, și voi i-ați ucis cu o furie, care s-a ridicat pînă la ceruri.

10. Și credeți acum că veți face din copiii lui Iuda și din Ierusalim robii și roabele voastre? Dar voi nu sînteți vinovați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru?

11. Ascultați-mă dar, și dați drumul acestor prinși pe cari i-ați luat dintre frații voștri; căci mînia aprinsă a Domnului este peste voi!“

12. Unii dintre capii fiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui Iohanan, Berechia, fiul lui Meșilemot, Ezechia, fiul lui Șalum, și Amasa, fiul lui Hadlai, s’au ridicat împotriva celor ce se întorceau dela oștire,

13. și le-au zis: „Să nu aduceți aici pe acești prinși de război. Căci, după ce că sîntem vinovați înaintea Domnului, voi vreți să mai și adăugați la păcatele și la greșelile noastre. Sîntem foarte vinovați, și mînia aprinsă a Domnului este peste Israel.“

14. Ostașii au lăsat pe prinșii de război și prada înaintea căpeteniilor și înaintea întregii adunări.

15. Și oamenii numiți pe nume pentru aceasta, s’au sculat și au luat pe prinșii de război, au îmbrăcat cu prada pe toți cei ce erau goi, le-au dat haine și încălțăminte, le-au dat să mănînce și să bea, i-au uns, au încălecat pe măgari pe toți cei osteniți, și i-au adus la Ierihon, cetatea finicilor, la frații lor. Apoi s’au întors la Samaria.

16. Pe vremea aceea, împăratul Ahaz a trimes să ceară ajutor dela împărății Asiriei.

17. Edomiții au venit iarăș, au bătut pe Iuda, și le-au luat prinși de război.

18. Filistenii au năvălit în cetățile din cîmpie și din partea de miazăzi a lui Iuda; au luat Bet-Șemeșul, Aialonul, Ghederotul, Soco și satele lui, Timna și satele ei, Ghimzo și satele lui, și s’au așezat acolo.

19. Căci Domnul a smerit pe Iuda, din pricina lui Ahaz, împăratul lui Israel, care avusese o purtare fără frîu în Iuda și păcătuisese împotriva Domnului.

20. Tilgat Pilneser, împăratul Asiriei, a venit împotriva lui, s-a purtat cu el cum s-ar purta cu un vrăjmaș, și nu l-a ajutat.

21. Căci Ahaz a prădat Casa Domnului, casa împăratului și a mai marilor, ca să facă daruri împăratului Asiriei; dar nu i-a ajutat la nimic.

22. Pe vremea aceea, chiar cînd era la strîmtoare, a păcătuit și mai mult împotriva Domnului, el, împăratul Ahaz.

23. A adus jertfă dumnezeilor Damascului, cari-l bătuseră, și a zis: „Fiindcă dumnezeii împăraților Siriei le vin în ajutor, le voi aduce și eu jertfe, ca să-mi ajute.“ Dar ei au fost prilejul căderii lui și a întregului Israel.

24. Ahaz a strîns uneltele din Casa lui Dumnezeu, și a făcut bucăți uneltele din Casa lui Dumnezeu. A închis ușile Casei Domnului, și-a făcut altare în toate colțurile Ierusalimului.

25. și a ridicat înălțimi în fiecare cetate a lui Iuda, ca să aducă tămîie altor dumnezei. Și a mîniat astfel pe Domnul, Dumnezeul părinților săi.

26. Celelalte fapte ale lui și toate căile lui, cele dintîi și cele de pe urmă, sînt scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel.

27. Ahaz a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat în cetatea Ierusalimului, căci nu l-au pus în mormintele împăraților lui Israel. Și în locul lui, a domnit fiul său Ezechia.

29

1. Ezechia a ajuns împărat la vîrsta de douăzeci și cinci de ani, și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Abia, fata lui Zaharia.

2. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David.

3. În anul întîi al domniei lui, în luna întîi, a deschis ușile Casei Domnului, și le-a dres.

4. A adus pe preoți și pe Leviți, pe cari i-a strîns în locul deschis dinspre răsărit,

5. și le-a zis: „Ascultați-mă, Leviților! Acum sfințiți-vă, sfințiți Casa Domnului, Dumnezeului părinților voștri, și scoateți afară din sfântul locaș ce este necurat.
6. Căci părinții noștri au păcătuit, au făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului nostru. L-au părăsit, și-au abătut privirile dela cortul Domnului, și i-au întors spatele.
7. Au închis chiar ușile pridvorului și au strâns candelarele, și n’au adus Dumnezeului lui Israel nici tămâie, nici arderi de tot în sfântul locaș.
8. De aceea mînia Domnului a fost peste Iuda și peste Ierusalim, și i-a făcut de groază, de spaimă și de bătaie de joc, cum vedeți cu ochii voștri.
9. Și din pricina aceasta au căzut părinții noștri uciși de sabie, și fiii noștri, fiicele noastre și nevestele noastre sînt în robie.
10. Am de gînd dar să fac legămînt cu Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentruca mînia Lui aprinsă să se abată de la noi.
11. Acum, fiilor, nu mai stați nepăsători; căci voi ați fost aleși de Domnul ca să stați în slujbă înaintea Lui, să fiți slujitorii Lui, și să-I aduceți tămâie.
12. Și Leviții s-au sculat: Mahat, fiul lui Amasai, Ioel, fiul lui Azaria, din fiii Chehatiților; și din fiii Merariților: Chis, fiul lui Abdi, Azaria, fiul lui Iehaleleel; și din Gherșoniți: Ioah, fiul lui Zima, Eden, fiul lui Ioah;
13. și din fiii lui Elițafan: Șimri și Ieiel; și din fiii lui Asaf: Zaharia și Matania;
14. și din fiii lui Heman: Iehiel și Șimeî, și din fiii lui Iedutun: Șemaia și Uziel.
15. Au adunat pe frații lor, și, după ce s-au sfințit, au venit să curățească și Casa Domnului, după porunca împăratului, și după cuvintele Domnului.
16. Preoții au intrat înlăuntrul Casei Domnului ca s-o curățească; au scos toate necurățiile pe cari le-au găsit în Templul Domnului, și le-au pus în curtea Casei Domnului, unde le-au adunat Leviții ca să le ducă afară în pîrîul Chedron.
17. Au început aceste curățiri în ziua întîi a lunii întîi; în a opta zi a lunii, au intrat în pridvorul Domnului, și opt zile au curățit Casa Domnului; în a șasesprezecea zi a lunii întîi, isprăviseră.
18. S-au dus apoi la împăratul Ezechia, și au zis: „Am curățit toată Casa Domnului, altarul arderilor de tot cu toate uneltele lui, și masa pînilor pentru punerea înaintea cu toate uneltele ei.
19. Am adus iarăș în bună stare și am curățit toate uneltele, pe cari le pîngărise împăratul Ahaz în timpul domniei lui, cînd cu fărădelegile lui: sînt înaintea altarului Domnului.“
20. Împăratul Ezechia s-a sculat disdediminează, a strîns pe mai marii cetății și s-a suit la Casa Domnului.
21. Au adus șapte viței, șapte berbeci, șapte miei, și șapte țapi, ca jertfă de ispășire pentru împărăție, pentru sfântul locaș, și pentru Iuda. Împăratul a poruncit preoților, fiii lui Aaron, să le aducă pe altarul Domnului.
22. Preoții au junghiat boii, și au strîns sîngele, pe care l-au stropit pe altar; au junghiat berbecii, și au stropit sîngele pe altar; au junghiat mieii, și au stropit sîngele pe altar.
23. Au adus apoi țapii ispășitori înaintea împăratului și înaintea adunării, cari și-au pus mîinile peste ei.
24. Preoții i-au junghiat, și au turnat sîngele la piciorul altarului, ca ispășire pentru păcatele întregului Israel; căci pentru tot Israelul poruncise împăratul să se aducă arderea de tot și jertfa de ispășire.
25. A pus pe Leviți în Casa Domnului cu chimvale, alăute și arfe, după rînduiala lui David, lui Gad, văzătorul împăratului, și proorocului Natan; căci astfel era porunca Domnului, dată prin proorocii Săi.
26. Leviții au luat loc cu instrumentele lui David, și preoții cu trîmbițele.
27. Ezechia a poruncit să aducă arderea de tot pe altar; și, în clipa cînd a început arderea de tot, a început și cîntarea Domnului, în sunetul trîmbițelor și instrumentelor lui David, împăratul lui Israel.
28. Toată adunarea s-a închinat, au cîntat cîntarea, și au sunat din trîmbițe, pînă s-a isprăvit arderea de tot.
29. Și cînd au isprăvit de adus ardere de tot, împăratu și toți ceice erau cu el au îngenunchiat și s-au închinat.

30. Apoi împăratul Ezechia și căpeteniile au zis Leviților să laude pe Domnul cu cuvintele lui David și ale proorocului Asaf. L-au lăudat cu bucurie, și s-au plecat și s-au închinat.

31. Ezechia a luat atunci cuvîntul, și a zis: „Acum, după ce v-ați sfințit în slujba Domnului, apropiați-vă, aduceți dobitoacele pentru jertfă, și aduceți jertfe de mulțămire la Casa Domnului. Și adunarea a adus dobitoacele pentru jertfă, și a adus jertfe de mulțămire; și toți cei pe cari-i îndemna inima au adus arderi de tot.

32. Numărul arderilor de tot aduse de adunare a fost de șaptezeci de boi, o sută de berbeci, și două sute de miei; toate aceste vite au fost jertfite ca ardere de tot Domnului.

33. Și au mai închinat Domnului șase sute de boi și trei mii de oi.

34. Dar preoții erau în număr mic, și n-au putut să despoaie toate arderile de tot; i-au ajutat frații lor, Leviții, pînă s-a isprăvit lucrarea, și pînă s-au sfințit și ceilalți preoți; căci Leviții s-au sfințit mai de grabă decît preoții.

35. De altfel erau foarte multe arderi de tot, cu grăsimile jertfelor de mulțămire, și cu jertfele de băutură ale arderilor de tot.

Astfel a fost așezată din nou slujba Casei Domnului.

36. Ezechia și tot poporul s-au bucurat că Dumnezeu făcuse pe popor cu voie bună, căci lucrul s-a făcut pe neașteptate.

30

1. Ezechia a trimis soli în tot Israelul și Iuda, și a scris scrisori și lui Efraim și lui Manase, ca să vină la Casa Domnului la Ierusalim să prăznuiască Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeul lui Israel.

2. Împăratul, căpeteniile lui, și toată adunarea ținuseră sfat la Ierusalim, ca Paștele să fie prăznuite în luna a doua;

3. căci nu puteau fi prăznuite la vremea lor, pentru că preoții nu se sfințiseră în număr destul de mare și poporul nu se adunase la Ierusalim.

4. Lucrul avînd încuviințarea împăratului și a întregii adunări,

5. au hotărît să dea de veste în tot Israelul, dela Beer-Șeba pînă la Dan, ca să vină la Ierusalim să prăznuiască Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeului lui Israel. Căci de mult nu mai fuseseră prăznuite după cum era scris.

6. Alergătorii s-au dus cu scrisorile împăratului și căpeteniilor lui în tot Israelul și Iuda. Și, după porunca împăratului, au zis: „Copii ai lui Israel, întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul lui Avraam, lui Isaac și Israel, ca să Se întoarcă și El la voi, rămășiță scăpată din mîna împăraților Asiriei.

7. Nu fiți ca părinții voștri și ca frații voștri, cari au păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului părinților lor, și pe cari de aceea i-a dat pradă pustiirii, cum vedeți.

8. Nu vă întepenii grumazul, ca părinții voștri; dați mîna Domnului, veniți la sfîntul Lui locaș, pe care l-a sfințit pe vecie, și slujiți Domnului, Dumnezeului vostru, pentru că mînia Lui aprinsă să se abată dela voi.

9. Dacă vă întoarceți la Domnul, frații voștri și fiii voștri vor găsi milă la ceice i-au luat robi, și se vor întoarce în țară. Căci Domnul, Dumnezeul vostru, este milostiv și îndurător, și nu-Și va întoarce Fața dela voi, dacă vă întoarceți la El.“

10. Alergătorii au mers astfel din cetate în cetate prin țara lui Efraim și Manase, pînă la Zabulon. Dar ei rîdeau și își băteau joc de ei.

11. Însă cîțiva oameni din Așer, din Manase și Zabulon, s-au smerit și au venit la Ierusalim.

12. În Iuda, deasemenea, mîna lui Dumnezeu a lucrat și le-a dat o singură inimă ca să-i facă să împlinescă porunca împăratului și a căpeteniilor, după cuvîntul Domnului.

13. Un popor în mare număr s-a adunat la Ierusalim să prăznuiască sărbătoarea azimilor în luna a doua: a fost o adunare foarte mare.

14. S-au sculat, și au îndepărtat altarele pe cari se jertfea în Ierusalim și pe toate acelea pe cari se aducea tămîie, și le-au aruncat în pîrîul Chedron.

15. Au jertfit apoi Paștele în ziua a patrusprezecea a lunii a doua. Preoții și Leviții, plini de rușine,

s-au sfințit, și au adus arderi de tot în Casa Domnului.

16. Ei ședeau în locul lor obicinuit, după Legea lui Moise, omul lui Dumnezeu, și preoții stropeau sângele, pe care-l luau din mâna Leviților.

17. Fiindcă în adunare erau mulți inși, cari nu se sfințiseră, Leviții au junghiat ei jertfele de Paște pentru toți cei ce nu erau curați, ca să le închine Domnului.

18. Căci o mare parte din popor, mulți din Efraim, Manase, Isahar și Zabulon nu se curățiseră, și au mâncat Paștele nu după cele scrise. Dar Ezechia s-a rugat pentru ei, zicând: „Domnul, care este bun, să ierte pe toți

19. cei ce și-au pus inima să caute pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, măcar că n-au făcut sfânta curățire!“

20. Domnul a ascultat pe Ezechia, și a iertat poporul.

21. Astfel copiii lui Israel, cari se aflau la Ierusalim, au prăznuit sărbătoarea azimilor, șapte zile, cu mare bucurie. Și, în fiecare zi, Leviții și preoții laudau pe Domnul cu instrumente cari răsunau în cinstea Lui.

22. Ezechia a vorbit inimii tuturor Leviților, cari arătau o mare pricepere pentru slujba Domnului. Șapte zile au mâncat dobitoacele jertfite, aducând jertfe de mulțămire, și laudând pe Domnul, Dumnezeul părinților lor.

23. Toată adunarea a fost de părere să mai prăznuiască alte șapte zile. Și au prăznuit cu bucurie încă șapte zile.

24. Căci Ezechia, împăratul lui Iuda, dăduse adunării o mie de viței și șapte mii de oi, iar căpeteniile i-au dat o mie de viței și zece mii de oi, și mulți preoți se sfințiseră.

25. Și s-a bucurat toată adunarea lui Iuda, și preoții și Leviții, și tot poporul venit din Israel, și străinii veniți din țara lui Israel sau așezați în Iuda.

26. A fost mare veselie la Ierusalim. De pe vremea lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, nu mai fusese la Ierusalim așa ceva.

27. Preoții și Leviții s’au sculat și au binecuvîntat poporul. Glasul lor a fost auzit, și rugăciunea lor a ajuns pînă la ceruri, pînă la locuința sfîntă a Domnului.

31

1. Cînd s-au isprăvit toate acestea, toți cei din Israel cari erau de față au plecat în cetățile lui Iuda, și au sfărîmat stîlpii idolești, au tăiat Astarteele, și au surpat de tot înălțimile și altarele din tot Iuda și Benjamin și din Efraim și Manase. Apoi toți copiii lui Israel s-au întors în cetățile lor, fiecare la moșia lui.

2. Ezechia a așezat din nou cetele preoților și Leviților, după șirul lor, fiecare după slujbele sale, preoți și Leviți, pentru arderile de tot și jertfele de mulțămire, pentru slujbă, pentru cîntări și laude, la porțile taberii Domnului.

3. Împăratul a dat o parte din averile lui pentru arderi de tot, pentru arderile de tot de dimineață și de seară, și pentru arderile de tot din zilele de Sabat, de lună nouă și de sărbători, cum este scris în legea Domnului.

4. Și a poruncit poporului, locuitorilor Ierusalimului, să dea preoților și Leviților partea cuvenită lor, ca să țină cu scumpătate legea Domnului.

5. Cînd a ieșit porunca aceasta, copiii lui Israel au dat din belșug cele dintîi roade de grîu, de must, de untdelemn, de miere, și din toate roadele de pe cîmp; au adus din belșug și zeciuiala din toate.

6. Tot odată, copiii lui Israel și Iuda, cari locuiau în cetățile lui Iuda, au dat zeciuiala din boi și oi, și zeciuiala din lucrurile sfînte cari erau închinare Domnului, Dumnezeului lor, și au făcut mai multe grămezi.

7. Au început să facă grămezile în luna a treia, și au isprăvit în luna a șaptea.

8. Ezechia și căpeteniile au venit să vadă grămezile, și au binecuvîntat pe Domnul și pe poporul Său Israel.

9. Și Ezechia a întrebat pe preoți și pe Leviți de grămezile acestea.

10. Atunci marele preot Azaria, din casa lui Țadoc, i-a răspuns: „De cînd au început să se aducă

darurile în Casa Domnului, noi am mâncat, ne-am săturat, și a mai rămas mult, căci Domnul a binecuvîntat pe poporul Său. Și iată ce mare grămadă a mai rămas!“

11. Ezechia a dat poruncă să pregătească niște cămări în Casa Domnului; și le-au pregătit.

12. Au adus în ele cu credincioșie darurile de mîncare, zeciuiala, și lucrurile sfinte. Levitul Conania avea grija lor, și fratele său Șimei era al doilea după el.

13. Iehiel, Azazia, Nahat, Asael, Ierimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat și Benaia erau întrebuințați supt cîrmuirea lui Conania și a fratelui său Șimei, după porunca împăratului Ezechia și a lui Azaria, căpetenia Casei lui Dumnezeu.

14. Levitul Core, fiul lui Imna, ușier în partea de răsărit, avea grijă de darurile de bună voie aduse lui Dumnezeu, ca să împartă ce era adus Domnului prin ridicare și lucrurile prea sfinte.

15. În cetățile preoțești, Eden, Miniamin, Iosua, Șemaia, Amaria și Șecania erau puși supt cîrmuirea lui ca să împartă cu credincioșie fraților lor, mari și mici, partea cuvenită lor, după cetele lor:

16. celor de parte bărbătească înscriși dela vîrsta de trei ani în sus; tuturor celor ce intrau zilnic în Casa Domnului ca să-și facă slujba după însărcinările și după cetele lor;

17. preoților înscriși după casele lor părintești, și Leviților dela douăzeci de ani în sus, după slujbele și după cetele lor:

18. la toată adunarea preoților și Leviților înscriși cu toți pruncii lor, cu nevestele lor, cu fiii și fiicele lor, căci erau fără prihană în împărțirea lucrurilor sfinte.

19. Și pentru fiii lui Aaron, preoții, cari locuiau la țară în împrejurimile cetăților lor, erau în fiecare cetate oameni numiți anume, ca să împartă părțile cuvenite tuturor celor de parte bărbătească din preoți și tuturor Leviților înscriși.

20. Iată ce a făcut Ezechia în tot Iuda. El a făcut ce este bine, ce este drept, ce este adevărat, înaintea Domnului, Dumnezeului său.

21. A lucrat cu toată inima, și a izbutit în tot ce a făcut pentru Casa lui Dumnezeu, pentru lege și pentru porunci, ca să caute pe Dumnezeul său.

32

1. După aceste lucruri și după aceste fapte de credincioșie, a venit Sanherib, împăratul Asiriei, care a pătruns în Iuda, și a împresurat cetățile întărite, cu gînd să pună mîna pe ele.

2. Ezechia, văzînd că a venit Sanherib și că are de gînd să înceapă lupta împotriva Ierusalimului,

3. s'a sfătuit cu căpeteniile sale și cu oamenii lui cei viteji, ca să astupe izvoarele de apă cari erau afară din cetate. Și ei au fost de părerea lui.

4. S'au strîns o mulțime de oameni, și au astupat toate izvoarele și pîrîul care curge prin mijlocul ținutului aceleuia. „Pentruce“, ziceau ei, „să găsească împărații Asiriei, la venirea lor, ape din belșug?“

5. Ezechia s'a îmbărbătat; a zidit din nou zidul care era stricat și l-a ridicat pînă la turnuri. A mai zidit un alt zid în afară, a întărit Milo în cetatea lui David, și a pregătit o mulțime de arme și de scuturi.

6. A pus căpetenii de război peste popor, și i-a adunat la el pe locul deschis dela poarta cetății. Vorbindu-le inimii, a zis:

7. „Întăriți-vă și îmbărbătați-vă. Nu vă temeți și nu vă spăimîntați înaintea împăratului Asiriei și înaintea întregii mulțimi care este cu el; căci cu noi sînt mai mulți decît cu el.

8. Cu el este un braț de carne, dar cu noi este Domnul, Dumnezeul nostru, care ne va ajuta și va lupta pentru noi.“ Poporul a avut încredere în cuvintele lui Ezechia, împăratul lui Iuda.

9. După aceea, Sanherib, împăratul Asiriei, a trimes pe slujitorii săi la Ierusalim, pe cînd era înaintea Lachisului cu toate puterile lui; i-a trimes la Ezechia, împăratul lui Iuda, și la toți cei din Iuda cari erau la Ierusalim, să le spună:

10. „Așa vorbește Sanherib, împăratul Asiriei: „Pe ce se bizue încrederea voastră, de stați împresurați la Ierusalim?“

11. Oare nu vă amăgește Ezechia, ca să vă dea morții prin foamete și prin sete, cînd zice: „Domnul, Dumnezeul nostru, ne va scăpa din mîna împăratului Asiriei?“

12. Oare nu Ezechia a îndepărtat înălțimile și altarele Domnului, și a dat porunca aceasta lui Iuda și Ierusalimului: „Să vă închinați numai unui altar, și să aduceți tămâie numai pe el?”
13. Nu știți ce am făcut noi, eu și părinții mei, tuturor popoarelor celorlalte țări? Dumnezeii neamurilor acestor țări au putut ei să le izbăvească țările din mâna mea?
14. Care dintre toți dumnezeii acestor neamuri pe cari le-au nimicit părinții mei, a putut să izbăvească pe poporul lui din mâna mea, pentruca să vă poată izbăvi Dumnezeul vostru din mâna mea?
15. Să nu vă amăgească Ezechia dar și să nu vă înșele astfel; nu vă încredeți în el! Căci dumnezeul niciunui neam, niciunei împărății n-a putut să izbăvească pe poporul lui din mâna mea și din mâna părinților mei: cu cât mai puțin vă va izbăvi Dumnezeul vostru din mâna mea!”
16. Slujitorii lui Sanherib au mai vorbit și alte lucruri împotriva Domnului Dumnezeu, și împotriva robului Său Ezechia.
17. Și a trimis o scrisoare batjocoritoare pentru Domnul, Dumnezeul lui Israel, vorbind astfel împotriva Lui: „După cum dumnezeii neamurilor celorlalte țări n-au putut să izbăvească pe poporul lor din mâna mea, tot așa nici Dumnezeul lui Ezechia nu va izbăvi pe poporul Său din mâna mea.
18. Slujitorii lui Sanherib au strigat cu glas tare în limba evreiască, pentruca să arunce groaza și spaima în poporul din Ierusalim, care era pe zid, și să poată pune astfel stăpânire pe cetate.
19. Au vorbit despre Dumnezeul Ierusalimului ca despre dumnezeii popoarelor pământului, cari sînt lucrarea mâinilor omenești.
20. Împăratul Ezechia și proorocul Isaia, fiul lui Amoț, au început să se roage pentru lucrul acesta și au strigat către cer.
21. Atunci Domnul a trimis un înger care a nimicit în tabăra împăratului Asiriei pe toți vitejii, domnitorii și căpeteniile. Și împăratul s-a întors rușinat în țara lui. A intrat în casa dumnezeului său, și cei ce ieșiseră din coapsele lui l-au ucis acolo cu sabia.
22. Astfel a scăpat Domnul pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului din mâna lui Sanherib, împăratul Asiriei, și din mâna tuturor, și i-a ocrotit împotriva celor ce-i împresurau.
23. Mulți au adus Domnului daruri în Ierusalim, și au adus daruri bogate lui Ezechia, împăratul lui Iuda, care de atunci s-a înălțat în ochii tuturor popoarelor.
24. În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav de moarte. El a făcut o rugăciune Domnului. Domnul i-a vorbit, și i-a dat un semn.
25. Dar Ezechia n-a răsplătit binefacerea pe care a primit-o, căci i s-a îngîmfat inima. Mînia Domnului a venit peste el, peste Iuda și peste Ierusalim.
26. Atunci Ezechia s-a smerit din mîndria lui, împreună cu locuitorii Ierusalimului, și mînia Domnului n-a venit peste ei în timpul vieții lui Ezechia.
27. Ezechia a avut multe bogății și multă slavă. Și-a făcut vistierii de argint, de aur, de pietre scumpe, de mirodenii, de scuturi, și de toate lucrurile cari se pot dori;
28. hambare pentru roadele de grîu, de must și de untdelemn, grajduri pentru tot felul de vite, și staule pentru oi.
29. Și-a zidit cetăți, și a avut belșug de boi și de oi; căci Dumnezeu îi dăduse multe avuții.
30. Tot Ezechia a astupat și gura de sus a apelor Ghihon, și le-a adus în jos spre apus de cetatea lui David. Ezechia a izbutit în toate lucrările lui.
31. Însă, cînd au trimis căpeteniile Babilonului soli la el să întrebe de minunea care avusese loc în țară, Dumnezeu l-a părăsit ca să-l încerce, pentruca să cunoască tot ce era în inima lui.
32. Celelalte fapte ale lui Ezechia, și faptele lui evlavioase, sînt scrise în vedenia proorocului Isaia, fiul lui Amoț, în cartea împăraților lui Iuda și Israel.
33. Ezechia a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat în cel mai bun loc al mormintelor fiilor lui David. Tot Iuda și locuitorii Ierusalimului i-au dat cinste la moarte. Și, în locul lui, a domnit fiul său Manase.

1. Manase avea doisprezece ani cînd a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și cinci de ani la Ierusalim.
2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, după urîciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.
3. A zidit iarăș înălțimile pe cari le dărîmase tatăl său Ezechia. A ridicat altare Baalilor, a făcut idoli Astarteei, și s-a închinat înaintea întregii oștiri a cerurilor și i-a slujit.
4. A zidit altare în Casa Domnului, măcar că Domnul zisese: „În Ierusalim va fi Numele Meu pe vecie.“
5. A zidit altare întregii oștiri a cerurilor, în cele două curți ale Casei Domnului.
6. Și-a trecut fiii prin foc în valea fiilor lui Hinom; umbla cu descîntece și vrăjitorii, și ținea la el oameni cari chemau duhurile și cari-i spuneau viitorul. A făcut din ce în ce mai mult ce este rău înaintea Domnului, ca să-L mînie.
7. A pus chipul cioplit al idolului pe care-l făcuse, în Casa lui Dumnezeu, despre care Dumnezeu spusese lui David și fiului său Solomon: „În casa aceasta, și în Ierusalim, pe care l-am ales din toate semințiile lui Israel Îmi voi pune Numele pe vecie.
8. Nu voi mai strămuta pe Israel din țara pe care am dat-o părinților voștri, numai să caute să împlinească tot ce le-am poruncit, după toată legea, învățăturile și poruncile date prin Moise.“
9. Dar Manase a fost pricina că Iuda și locuitorii Ierusalimului s’au rătăcit și au făcut rău mai mult decît neamurile pe cari le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.
10. Domnul a vorbit lui Manase și poporului său, dar ei n’au vrut să asculte.
11. Atunci Domnul a trimis împotriva lor pe căpeteniile oștirii împăratului Asiriei, cari au prins pe Manase și l-au pus în lanțuri. L-au legat cu lanțuri de aramă, și l-au dus la Babilon.
12. Cînd a fost la strîmtoare, s-a rugat Domnului, Dumnezeului lui, și s-a smerit adînc înaintea Dumnezeului părinților săi.
13. I-a făcut rugăciuni; și Domnul, lăsîndu-Se înduplecat, i-a ascultat cererile, și l-a adus înapoi la Ierusalim în împărăția lui. Și Manase a cunoscut că Domnul este Dumnezeu.
14. După aceea, a zidit afară din cetatea lui David, la apus, spre Ghihon în vale, un zid care se întindea pînă la poarta peștilor și cu care a înconjurat dealul, și l-a făcut foarte înalt. A pus și căpetenii de război în toate cetățile întărite ale lui Iuda.
15. A înlăturat din Casa Domnului dumnezeii străini și idolul Astarteei, a dărîmat toate altarele pe cari le zidise pe muntele Casei Domnului și la Ierusalim, și le-a aruncat afară din cetate.
16. A așezat din nou altarul Domnului, a adus pe el jertfe de mulțămire și de laudă, și a poruncit lui Iuda să slujească Domnului, Dumnezeului lui Israel.
17. Poporul jertfea tot pe înălțimi, dar numai Domnului Dumnezeului său.
18. Celelalte fapte ale lui Manase, rugăciunea lui către Dumnezeu lui, și cuvintele proorocilor, cari i-au vorbit în Numele Domnului, Dumnezeul lui Israel, sînt scrise în faptele împăraților lui Israel.
19. Rugăciunea lui și felul în care l-a ascultat Dumnezeu, păcatele și nelegiuirile lui, locurile unde a zidit înălțimi și a înălțat idoli Astarteei și chipuri cioplite, înainte de a se smeri, sînt scrise în cartea lui Hozai.
20. Manase a adormit cu părinții săi, și a fost îngropat în casa lui. Și, în locul lui, a domnit fiul său Amon.
21. Amon avea douăzeci și doi de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit doi ani la Ierusalim.
22. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, cum făcuse tatăl său Manase. A adus jertfe tuturor chipurilor cioplite pe cari le făcuse tatăl său Manase, și le-a slujit.
23. Și nu s’a smerit înaintea Domnului, cum se smerise tatăl său Manase, căci Amon s-a făcut din ce în ce mai vinovat.
24. Slujitorii lui au uneltit împotriva lui, și l-au omorît în casa lui.
25. Dar poporul țării a ucis pe toți cei ce uneltiseră împotriva împăratului Amon. Și, în locul lui, poporul țării a pus împărat pe fiul său Iosia.

1. Iosia avea opt ani cînd a ajuns împărat, și a domnit treizeci și unu de ani la Ierusalim.
2. El a făcut ce este bine înaintea Domnului și a umblat în căile tatălui său David: nu s-a abătut dela ele nici la dreapta nici la stînga.
3. În al optulea an al domniei lui, pe cînd era încă tînăr, a început să caute pe Dumnezeuul tatălui său David. Și în doisprezecelea an, a început să curățească Iuda și Ierusalimul de înălțimi, de idolii Astarteei, de chipuri cioplite și de chipuri turnate.
4. Au dărîmat înaintea lui altarele Baalilor, și au tăiat stîlpii închinați soarelui, cari erau deasupra lor; a sfărîmat idolii Astarteei, chipurile cioplite și chipurile turnate, le-a făcut praf, a presărat praful pe mormintele celor ce le aduseseră jertfe,
5. și a ars oasele preoților pe altarele lor. Astfel a curățit Iuda și Ierusalimul.
6. În cetățile lui Manase, lui Efraim, lui Simeon, și chiar lui Neftali, pretutindeni, în mijlocul dărîmăturilor lor,
7. a dărîmat altarele, a făcut bucăți idolii Astarteei și chipurile cioplite, le-a făcut praf, și a tăiat toți stîlpii închinați soarelui în toată țara lui Israel. Apoi s'a întors la Ierusalim.
8. În al optsprezecelea an al domniei lui, după ce a curățit țara și casa, a trimis pe Șafan, fiul lui Ațalia, pe Maaseia, căpetenia cetății și pe Ioah, fiul lui Ioahaz, arhivarul, să dreagă casa Domnului, Dumnezeului său.
9. S-au dus la marele preot Hilchia, și au dat argintul adus în Casa lui Dumnezeu, pe care-l strînseseră Leviții păzitori ai pragului, dela Manase și Efraim, și dela toată cealaltă parte a lui Israel, și dela tot Iuda și Beniamin și dela locuitorii Ierusalimului.
10. L-au dat în mîinile meșterilor însărcinați cu facerea lucrării în Casa Domnului. Aceștia l-au dat lucrătorilor cari munceau la dregerea Casei Domnului,
11. iar ei l-au dat tîmplarilor și zidarilor, ca să cumpere pietre cioplite și lemne pentru grinzi și pentru căptușitul clădirilor pe cari le stricaseră împărații lui Iuda.
12. Oamenii aceștia au lucrat cinstit în lucrul lor. Erau puși supt privegherea lui Iahat și Obadia, Leviți din fiii lui Merari, și a lui Zaharia și Meșulam, din fiii Chehatiților. Toți aceia dintre Leviți, cari știau să cînte bine,
13. vegheau asupra lucrărilor și cîrmuiau pe toți lucrătorii cari aveau de făcut felurite lucrări. Mai erau și alți Leviți, logofeți, dregători și ușieri.
14. În clipa cînd au scos argintul care fusese adus în Casa Domnului, preotul Hilchia a găsit cartea Legii Domnului, dată prin Moise.
15. Atunci Hilchia a luat cuvîntul și a zis logofătului Șafan: „Am găsit cartea Legii în Casa Domnului.“ Și Hilchia a dat lui Șafan cartea.
16. Șafan a adus împăratului cartea. Și cînd a dat socoteală împăratului, a zis: „Slujitorii tăi au făcut tot ce li s-a poruncit.
17. Au strîns argintul care se afla în Casa Domnului, și l-au dat în mîinile priveghetorilor și lucrătorilor.“
18. Logofătul Șafan a mai spus împăratului: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte.“ Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.
19. Cînd a auzit împăratul cuvintele Legii, și-a sfîșiat hainele.
20. Și împăratul a dat următoarea poruncă lui Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Abdon, fiul lui Mica, lui Șafan, logofătul, și lui Asaia, slujitorul împăratului:
21. „Duceți-vă și întrebați pe Domnul pentru mine și pentru rămășița lui Israel și Iuda, cu privire la cuvintele cărții acesteia care s'a găsit. Căci mare mînie s'a vărsat peste noi din partea Domnului, pentru că părinții noștri n'au ținut cuvîntul Domnului, și n'au împlinit tot ce este scris în cartea aceasta.
22. Hilchia și cei trimiși de împărat s-au dus la proorocița Hulda, nevasta lui Șalum, fiul lui Tochehat, fiul lui Hasra, străjerul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății. După ce au spus ce aveau de spus,
23. ea le-a răspuns: „Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: „Spuneți omului care v-a trimis la

mine:

24. „Așa vorbește Domnul: „Iată, voi trimete nenorociri peste locul acesta și peste locuitorii lui, și anume toate blestemele scrise în cartea care s-a citit înaintea împăratului lui Iuda.
25. Pentru că M-au părăsit și au adus tămîie altor dumnezei, mîniindu-Mă prin toate lucrările mînilor lor, mînia Mea s-a vărsat asupra acestui loc, și nu se va stinge.“
26. Dar să spuneți împăratului lui Iuda care v-a trimis să întrebați pe Domnul: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, cu privire la cuvintele pe cari le-ai auzit:
27. „Pentru că ți s'a înduișat inima, pentru că te-ai smerit înaintea lui Dumnezeu, cînd ai auzit cuvintele rostite de El împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui, pentru că te-ai smerit înaintea Mea, pentru că ți-ai sfîșiat hainele și ai plîns înaintea Mea, și Eu, am auzit, - zice Domnul. -
28. Iată, te voi strînge lîngă părinții tăi, vei fi adăugat în pace în mormîntul tău și nu vei vedea cu ochii tăi toate nenorocirile pe cari le voi trimete peste locul acesta și peste locuitorii lui.“ Ei au adus împăratului răspunsul acesta.
29. Împăratul a strîns pe toți bătrînii din Iuda și din Ierusalim.
30. Apoi s-a suit la Casa Domnului, cu toți oamenii lui Iuda și cu locuitorii Ierusalimului, cu preoții și Leviții, și cu tot poporul, dela cel mai mare pînă la cel mai mic. A citit înaintea lor toate cuvintele cărții legămîntului, care se găsisse în casa Domnului.
31. Împăratul stătea pe scaunul lui împărătesc, și a încheiat legămînt înaintea Domnului, îndatorindu-se să urmeze pe Domnul și să păzească poruncile Lui, învățăturile Lui, și legile Lui, din toată inima și din tot sufletul lui, și să împlinească cuvintele legămîntului, scrise în cartea aceasta.
32. Și a făcut să intre în legămînt toți cei ce se aflau la Ierusalim și în Beniamin. Și locuitorii Ierusalimului au lucrat după legămîntul lui Dumnezeu, legămîntul Dumnezeului părinților lor.
33. Iosia a îndepărtat toate urîciunile din toate țările copiilor lui Israel, și a făcut ca toți cei ce se aflau în Israel să slujească Domnului, Dumnezeului lor. În tot timpul vieții lui, nu s'au abătut dela Domnul, Dumnezeul părinților lor.

35

1. Iosia a prăznuit Paștele în cinstea Domnului la Ierusalim, și au jertfit Paștele în a patrusprezecea zi a lunii întîi.
2. A pus pe preoți în slujbele lor, și i-a îmbărbătat la slujba Casei Domnului.
3. A zis Leviților, cari învățau pe tot Israelul și cari erau închinați Domnului: „Puneți chivotul sfînt în casa pe care a zidit-o Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel. N'aveți să-l mai purtați pe umeri. Slujiți acum Domnului, Dumnezeului vostru, și poporului Său, Israel.
4. Pregătiți-vă, după casele voastre părintești, după cetele voastre, cum au rînduit prin scris David, împăratul lui Israel, și fiul său Solomon.
5. Luați-vă locurile în sfîntul locaș, după felurile case părintești ale fraților voștri, fiii poporului, și după înșiruirea caselor părintești ale Leviților.
6. Jertfiți Paștele, sfîniți-vă, și pregătiți-le pentru frații voștri, întocmai după cuvîntul Domnului, rostit prin Moise.“
7. Iosia a dat oamenilor poporului, tuturor celor ce se aflau acolo, miei și capre în număr de treizeci de mii, toți pentru Paște, și trei mii de boi. Aceștia au fost luați din averile împăratului.
8. Căpeteniile lui au făcut de bună voie un dar poporului, preoților și Leviților. Hilchia, Zaharia și Iehiel, mai marii Casei lui Dumnezeu, au dat preoților, pentru Paște, două mii șase sute de miei și trei sute de boi.
9. Conania, Șemaia și Netaneel, frații săi, Hașabia, Ieiel și Iozabad, capii Leviților, au dat Leviților, pentru Paște, cinci mii de miei și cinci sute de boi.
10. Astfel s'a întocmit slujba, și preoții și Leviții și-au luat locul, după cetele lor, după porunca împăratului.
11. Au jertfit Paștele. Preoții au stropit sîngele pe care-l luau din mîna Leviților, și Leviții au jupuit vitele de piele.
12. Au pus deoparte arderile de tot, ca să le dea cetelor caselor părintești ale oamenilor din popor, ca

să le aducă Domnului, cum este scris în cartea lui Moise. Tot așa au făcut și cu boii.

13. Au fiert Paștele la foc, după orînduială, și au fiert lucrurile sfinte în cazane, căldări și tigăi. Și le-au împărțit în grabă la tot poporul.

14. Apoi au pregătit ce era pentru ei și pentru preoți, căci preoții, fiii lui Aaron, au avut treabă pînă noaptea cu aducerea arderilor de tot și a grăsimilor. De aceia au pregătit Leviții pentru ei și pentru preoți, fiii lui Aaron.

15. Cîntăreții, fiii lui Asaf, stăteau la locul lor, după rînduiala lui David, lui Asaf, lui Heman, și lui Iedutun, văzătorul împăratului. Ușierii de asemenea erau la fiecare ușă. N-au avut nevoie să se abată dela slujba lor, căci frații lor Leviții au pregătit ce era pentru ei.

16. Astfel a fost întocmită în ziua aceea toată slujba Domnului, ca să prăznuiască Paștele și să aducă arderile de tot pe altarul Domnului, după porunca împăratului Iosia.

17. Copiii lui Israel, cari se aflau acolo, au prăznuit Paștele în acelaș timp și sărbătoarea azimilor șapte zile.

18. Nicio sărbătoare a Paștelor nu mai fusese prăznuită ca aceasta în Israel din zilele proorocului Samuel. Și niciunul din împărații lui Israel nu mai prăznuise Paște ca cele pe cari le-au prăznuit Iosia, preoții și Leviții, tot Iuda și Israelul cari se aflau acolo, și locuitorii Ierusalimului.

19. În al optsprezecelea an al domniei lui Iosia au fost prăznuite Paștele acestea.

20. După toate aceste lucruri, după ce a dres Iosia Casa Domnului, Neco, împăratul Egiptului, s-a suit să lupte împotriva Carchemișului pe Eufrat. Iosia i-a ieșit înainte.

21. Și Neco i-a trimis soli să-i spună: „Ce am eu cu tine, împăratul lui Iuda? Nu împotriva ta vin astăzi; ci împotriva unei case cu care sînt în război. Și Dumnezeu mi-a spus să mă grăbesc. Nu te împotrivi lui Dumnezeu, care este cu mine, ca să nu te nimicească.“

22. Dar Iosia nu s-a întors dela el, ci și-a schimbat hainele, ca să lupte împotriva lui, fără să asculte cuvintele lui Neco, cari veneau din gura lui Dumnezeu. A înaintat la luptă în valea Meghido.

23. Arcașii au tras asupra împăratului Iosia, și împăratul a zis slujitorilor săi: „Luați-mă, căci sînt greu rănit.“

24. Slujitorii l-au luat din car, l-au pus într-un alt car al lui, și l-au adus la Ierusalim. A murit, și a fost îngropat în mormîntul părinților săi.

Tot Iuda și Ierusalimul au plîns pe Iosia.

25. Ieremia a făcut un cîntec de jale pentru Iosia. Toți cîntăreții și toate cîntărețele au vorbit de Iosia în cîntecele lor de jale pînă în ziua de azi, și au ajuns o datină în Israel. Cîntările acestea sînt scrise în „Cîntecele de jale.“

26. Celelalte fapte ale lui Iosia, și faptele lui evlavioase, făcute așa cum poruncește Legea Domnului,

27. cele dintîi și cele de pe urmă fapte ale lui, sînt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

36

1. Poporul țării a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, și l-a pus împărat în locul tatălui său la Ierusalim.

2. Ioahaz avea douăzeci și trei de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit trei luni la Ierusalim.

3. Împăratul Egiptului l-a dat jos de pe scaunul de domnie în Ierusalim, și a pus peste țară un bir de o sută de talanți de argint și de un talant de aur.

4. Împăratul Egiptului a pus împărat peste Iuda și peste Ierusalim pe Eliachim, fratele lui Ioahaz, și i-a schimbat numele în Ioiachim. Neco a luat pe fratele său Ioahaz, și l-a dus în Egipt.

5. Ioiachim avea douăzeci și cinci de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim.

El a făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului său.

6. Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-a suit împotriva lui, și l-a legat cu lanțuri de aramă ca să-l ducă la Babilon.

7. Nebucadnețar a dus la Babilon unelte din Casa Domnului, și le-a pus în casa lui în Babilon.

8. Celelalte fapte ale lui Ioiachim, urîciunile pe cari le-a săvîrșit, și răul ce se afla în el, sînt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioiachin.

9. Ioiachin avea opt ani cînd a ajuns împărat, și a domnit trei luni și zece zile la Ierusalim. El a făcut ce este rău înaintea Domnului.
10. În anul următor, împăratul Nebucadnețar l-a dus la Babilon împreună cu uneltele scumpe ale Casei Domnului. Și a pus împărat peste Iuda și peste Ierusalim pe Zedechia, fratele lui Ioiachin.
11. Zedechia avea douăzeci și unu de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim.
12. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului său; și nu s-a smerit înaintea proorocului Ieremia, care-i vorbea din partea Domnului.
13. S-a răsculat chiar împotriva împăratului Nebucadnețar, care-l pusese să jure pe Numele lui Dumnezeu. Și-a întepenit grumazul și și-a învîrtoșat inima, pînă acolo încît nu s-a întors la Domnul, Dumnezeul lui Israel.
14. Toate căpeteniile preoților și poporul au înmulțit și ei fărădelegile, după toate urîciunile neamurilor; și au pîngărit Casa Domnului, pe care o sfințise El în Ierusalim.
15. Domnul, Dumnezeul părinților lor, a dat din vreme trimișilor Săi însărcinarea să-i înștiințeze, căci voia să cruțe pe poporul Său și locașul Său.
16. Dar ei și-au bătut joc de trimeșii lui Dumnezeu, I-au nesocotit cuvintele, și au rîs de proorocii Lui, pînă cînd mînia Domnului împotriva poporului Său a ajuns fără leac.
17. Atunci Domnul a făcut să se suie împotriva lor împăratul Haldeilor, și a ucis cu sabia pe tinerii lor în casa locașului lor celui sfînt. N-a cruțat nici pe tînăr, nici pe tînără, nici pe bătrîn, nici pe omul gîrbov supt povara perilor albi, ci a dat totul în mîna lui.
18. Nebucadnețar a dus la Babilon toate uneltele din Casa Domnului, mari și mici, vistieriile Casei Domnului, și vistieriile împăratului și ale căpeteniilor lui.
19. Au ars Casa lui Dumnezeu, au dărîmat zidurile Ierusalimului, au pus foc tuturor caselor lui și au nimicit toate lucrurile scumpe.
20. Pe cei ce au scăpat de sabie, Nebucadnețar i-a dus prinși la Babilon. Ei i-au fost supuși, lui și fiilor lui, pînă la stăpînirea împărăției Perșilor,
21. ca să se îplinească cuvîntul Domnului rostit prin gura lui Ieremia; pînăce țara și-a ținut Sabatele ei și s'a odihnit tot timpul cît a fost pustiită, pînă la împlinirea celor șaptezeci de ani.
22. În cel dintîi an al lui Cir, împăratul Perșilor, ca să se îplinească cuvîntul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împăratul Perșilor, care a pus să se facă prin viu grai și prin scris această vestire în toată împărăția lui:
23. „Așa vorbește Cir, împăratul Perșilor: „Domnul, Dumnezeul cerurilor, mi-a dat toate împărățiile pămîntului, și mi-a poruncit să-I zidesc o casă la Ierusalim în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Domnul, Dumnezeul lui, să fie cu el, și să plece!“